

Küldött

A Veszprémi Főegyházmegye lapja

V. évfolyam 2. szám, 2016. nyár

SZENT ANNA ÖNNEPE

2016. július 29.

16 óra

**Szent Mihály Bazilika
Főszékesegyház**

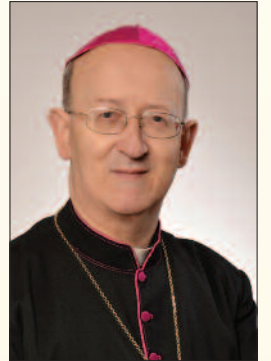

**ÜNNEPI ÉRSEKI SZENTMISE,
MAJD A NAGYSZÜLŐK
MEGÁLDÁSA**

**A Veszprémi Főegyházmegye védőszentjének,
Szent Annának ünnepén a Szent Mihály Bazilikába
várjuk a nagyszülőket!**

Küldött: A Veszprémi Főegyházmegye lapja. Kiadja a Szalézianum Érsekségi Turisztikai Központ,
8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528. Fax.: 88/580-529, e-mail: kuldott@veszpremiersekseg.hu.
A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Megyesi Ferenc, Pálfalviné Ósze Judit.
Munkatársak: Horváthné Szukop Andrea, Németh Erika, Földi Gábor, Nagy Zoltán. Fotó: Nagy Lajos, Vásárhelyi Dániel, Szalézianum.
Kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk.
Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

JÚNIUS: TANÉV VÉGI TENNIVALÓK ÉS ÉLMÉNYEK

Elég sokan vagyunk, akiknek június az év egyik legnehezebb hónapja. Ilyenkor van például a tanév végi hajrá. A lelkiismeretesebb diákok ilyenkor ráhajtanak a tanulásra, hogy jó legyen a vége, mert „minden jó, ha a vége jó”. Ilyenkor vannak az érettségik, a felvételik, de maga a tanévzárás is nagy erőpróba nemcsak a diákoknak, hanem a pedagógusoknak is. Ez így van a hittudományi főiskolákon, a papi szemináriumokban és az egyetemek teológiai fakultásain is. El ne felejtsem: ilyenkor van a kispapfelvétel is, amelyet régi latin kifejezéssel konkursusnak nevezünk. A szó alapjelentése: összefutás, összecsdülés. A kifejezés még azokra az időkre emlékeztet, amikor nagyszámú fiatalember jelentkezett kispapnak, és ezeknek csak egy részét tudták felvenni a szemináriumba, és bizony tehetséges és jószándékú fiúk is kimaradhattak a felvettek közül.

Napjainkban a legtöbb egyházmegye örül annak, ha legalább páran jelentkeznek, és köztük egy-két alkalmasnak tűnő ember is akad. Talán nem vagyok indiszkrét azzal, ha elárulom, hogy veszprémi szolgálatom lassan 19 éve alatt nálunk mindig volt jelentkező, most is vannak néhányan, és reményeim szerint annyi fiatal felvehetünk, ahányan pótolni tudják majd a szolgálatból kiesett paptestvéreket. Én általában csütörtök reggelente szoktam lemenni a szemináriumba, ilyenkor együtt zsolozsmázunk, és a rektor úrral, spirituális atyával együtt is misézünk. A szentáldozás után mindig imádkozunk papi és szerzetesi hivatásokért. Bizonyára ennek is köszönhető, hogy jelenleg kb. ugyanannyi papja van egyházmegyénknek, mint 19 évvel ezelőtt, a papság átlagéletkora 55 évről lement 50 év alá. Kulcsfontosságú helyeken (Veszprémben, Pápán, Ajkán, Várpalotán, Keszthelyen, Tapolcán, Balatonfüreden például) ma fiatalabb lelkipásztorok szolgálnak, mint húsz éve.

Persze nem bízhatjuk el magunkat sosem. Az alázatos könyörgés mindig aktuális, de nem feledkezhetünk meg a hálaadásról sem: hálát kell adnunk a hivatások Urának a hivatásokért, de meg kell köszönnünk azokat a paptestvéreket is, akiket más egyházmegyéből engedtek el főpásztoraik, hogy nálunk szolgáljanak. Persze, ha az ember kapni akar, adnia is kell. Kispapot, papokat is engedtem át magam is más egyházmegyéék szolgálatára. Passauban, a nagyszombati főegyházmegyében, Clevelandban és New Brunswickben is szolgálnak olyan papok, akiket én engedtem át papként vagy kispapként az ottani magyar hívek szolgálatára. Dr. Kuminetz Géza, Dr. Csernai Balázs és Takáts István atyák egyházmegyénk határain túl (is) teljesítenek szolgálatot.

Visszatérve a júniusra: hadd mondjam el, hogy e hónap 24. napján, pénteken lesz a székesegyházban a papszentelés, amikor Bagi Ádámot, Fuchs Tibort és Szalontai Istvánt szentelem áldozópappá. Szeretettel kérek minden pap- és krisztushívó testvért, hogy imádkozzanak a szentelendőkért. A felsorolt diakónusokhoz csatlakozhat az ősz folyamán Paál Sándor Ede diakónusunk is nyári lelkipásztori gyakorlatán elvégzése után.

De ne feledkezzünk meg papi lelkigyakorlatunkról sem, amelyet Dr. Tomka Ferenc, ismert hitoktató és lelki író vezet. Éppen ma reggel jelezte, hogy a hagyományos „pukták” (elmélkedések) mellett szeretné ismertetni a résztvevőkkel Ferenc pápánk „Amoris laetitia” című írását, illetve a család-szinódus által megfogalmazott legfontosabb te-

endőinket. Én ehhez a tervhez szívesen hozzájárultam, hiszen a celibátusban élő pap önazonosság-tudatának kialakításához jelentős mértékben hozzájárul, ha tudatosítja, hogyan kell viszonyulnia családban élő testvéreinkhez.

Június egyébként – áprilissal, májussal együtt – a bérmlások hónapja is. Több paptestvér segítségével több mint 40 helyen bérmlálunk. Én magam valószínűleg túl vagyok már 600 bérmláláson, mégis minden ilyen szolgálat új feladatot, új kihívást jelent. Tudatában vagyok annak, hogy ha én most már a tizenötödik fiatal bérmlálom is, nekik, mindegyiküknek ez az első és az egyetlen részesedés a Szentlélek kegyelmeiben. – A fiatalok felkészítése általában példás, a lelkipásztorok és a hitoktatók köszönetet érdemelnek. Néha azonban előfordul, hogy a várt pár szavas válasz is elmarad a bérmlálkozó részéről. Talán nem árt elismételni a bérmláló püspök (pap) szavait és az arra adandó válaszokat:

püspök (pap):

- Ígéred-e hogy jó keresztény leszel?
- Vedd a Szentlélek ajándékának jelét.
- Béke veled.

válasz:

- Ígérem.
- Ámen.
- És a te lelkeddel.

(Ezen utolsó szavak közben mindig kezét fogok a megbérmlálttal, majd a bérmaszülővel is, akit arra kérek, hogy a bérmlálás alatt tegye fel jobb kezét bérmagyermeke jobb vállára, ezzel is kifejezve, hogy kezességet, bizonyos felelősséget vállal érte.)

Gyakran megtörténik, hogy áldoztatáskor a „Krisztus teste” kijelentésre sem érkezik az „Ámen”. Kérem a hitoktatókat, hogy erre is hívják fel a bérmlálók és a többi áldozó figyelmét. Persze azt is el kell magyarázni, hogy az ámen az egyetértés, a hit kifejezése...

Végül megemlítem, hogy a pünkösdi ünnepeket (és a szombat-vasárnap-hétfői hat bérmlálást) követő lengyelországi zarándokút számomra nagyon fárasztónak tűnt, a lelki élmények azonban bőven kárpótolták a fáradtságért. Wadowice, Krakko, Czestochowa, Zakopane meglátogatása minden zarándok számára maradandó élményt jelentett, így nekem is. Ezekben a helyeken megtapasztalhattuk a hit szépségteremtő erejét (leírhatatlan szépségű épületek, képzőművészeti és iparművészeti remek művek formájában), illetve azt az életformáló erőt, amely a világ kevés pontján nyilatkozik meg úgy, mint Lengyelországban. Az elsőáldozásukat heteken át ünneplő, sugárzó arcú gyermekektől a térdreborultan imádkozó fiatal és öreg, férfi és nő hívekig: ezek látványa egy püspök lelkében is erősíti a hitet és a reményt, hogy Európa talán mégsem esik el...

Az ember lelkében újraszületik az a bizalom, hogy van még elegendő számú igaz ember földrészünkön, akikre való tekintettel Isten nem pusztítja el még ma sem öreg Európánkat, mint ahogy elpusztította közel négyezer évvel ezelőtt Szodomát és Gomorát, hanem irtalmaz és időt ad neki.

+Gyula
érsek

FERENC PÁPA

KRISZTUS PAPJA MER KOCKÁZTATNI, IRÁNYTŰJÉT A TÁVOL LÉVŐK FELÉ ÁLLÍTJA BE!

Június 3-án, Jézus Szíve ünnepén Ferenc pápa az irgalmasság szentéve alkalmából Rómába érkezett több ezer pappal mutatta be az ünnepi szentmisét a Szent Péter téren. Beszédében részletesen körülírta, milyen az igazán Jézus Szíve szerinti pap.

Most, amikor a papok jubileumát Jézus Szent Szívének ünnepén tartjuk, az a feladatunk, hogy a szívre irányítsuk figyelmünket, vagyis az ember belső világára, az élet legerősebb gyökereire, érzéseink forrására, egyszerűen a személy középpontjára. Tekintetünket ma két szív felé fordítjuk: a jó pásztor szíve és a mi pásztori szívünk felé.

A jó pásztor szíve nemcsak olyan szív, amely irgalmas hozzánk, hanem maga az irgalmasság. Benne fénylik az Atya szeretete; nála biztos lehetek abban, hogy meghallgatott és elfogadott vagyok úgy, amilyen vagyok; ott minden korlátozattal és bűnnel együtt érzem annak örömteli bizonyosságát, hogy kiválasztott és szeretett vagyok. Erre a szívre tekintve megújítom első szeretetemet: annak emlékét, amikor az Úr megérintette lelkemet, és meghívott, hogy kövessem, annak örömét, hogy az ő szavára kivettem életem hálóját (vö. Lk 5,5).

A jó pásztor szíve azt mondja nekünk, hogy az ő szeretete nem ismer határt, sosem fárad el, és nem adja fel. Benne látjuk, hogy Jézus állandóan és határtalanul adja önmagát; benne találjuk meg a hűség és szelíd szeretet forrását, amely szabadon hagy és szabadabbá tesz; benne fedezzük fel minden alkalommal, hogy Jézus a „végsőkig” szeret minket (Jn 13,1) – előbb nem áll meg, a „végsőkig” megy –, és sohasem erőlteti ránk magát.

A jó pásztor szíve felénk fordul, figyelmét főként a távol lévőkre összpontosítja, kitartóan feléjük állítja be iránytűjét, felfedi szeretetből fakadó különleges gyengéjét: mindenkit szeretne ugyanis elérni, és senkit nem akar elveszíteni.

Jézus szíve előtt fogalmazódik meg papi életünk alapvető kérdése: mi felé irányul az én szívem? Olyan kérdés ez, amelyet nekünk, papoknak sokszor, mindennap, minden héten fel kell tenni

magunknak: mi felé irányul az én szívem? Szolgálatunk gyakran tele van rengeteg programmal, amelyek sok frontra odaállítják szívünket: a hitoktatástól a liturgiáig, a lelkipásztori és adminisztratív feladatokig. A sokféle tevékenység közepette állandóan felmerül a kérdés: mire irányul az én szívem? Eszembe jut a liturgiának az a szép imája: „Ubi vera sunt gaudia nostra, ibi fixa sunt corda” – „Ahol az igazi örömeink vannak, oda kötődik a szívünk is.” Mire figyel, milyen kincset keres? Hiszen – Jézus azt mondja – „ahol a kincs, ott a szíved” (Mt 6,21). Mindnyájunknak vannak gyengéi és bűnei. Ásunk le a mélybe, a gyökerekhez: hol van a gyögeinknek, bűneinknek a gyökere, vagyis hol van az a konkrét kincs, amely eltávolít minket az Úrtól?

Jézus szívének két pótolhatatlan kincse van: az Atya és mi. Jézus napjai azzal teltek, hogy imádkozott az Atyához és találkozott az emberekkel. Nem elkülönült tehát, hanem találkozott. Krisztus pásztori szíve is csak két irányt ismer: az Úr és az emberek. A pap szíve az Úr szeretetétől átszűrt szív; ezért többé nem önmagára tekint – nem szabadna önmagára tekintenie –, hanem az Atya és a testvérek felé fordul. Többé nem „táncoló szív”, nem olyan, amely engedi, hogy elbűvölje a pillanat varázsa, és ide-oda jár, hogy helyeslést és kis elégtételeket keressen. Ehelyett szilárd szív az Úrban, amelyet magával ragadott a Szentlélek, nyitott és készséges a testvérek felé. És ott, az Úrban megoldást talál bűneire.

Azért, hogy segítsük szívünket Jézusnak, a jó pásztor szeretével égni, gyakorolhatjuk magunkat három olyan cselekedet elsajátításában, amelyeket a mai olvasmányok ajánlanak: keresés, bevonás (integrálás) és öröm.

A SZENTATYA IMASZÁNDÉKAI

JÚLIUS

Egyetemes: Hogy tiszteljék azokat a bennszülött népeket, akiket identitásuk, sőt a pusztá létük miatt fenyegetés ér.

Evangelizációs: Hogy a karibi és a latin-amerikai egyház egész földrésznyi missziója során megújult lendülettel és lelkesedéssel hirdesse az Evangéliumot.

AUGUSZTUS

Egyetemes: Hogy a sport alkalom legyen a népek közötti testvéri találkozásra, és hozzájáruljon a világ békéjének ügyéhez.

Evangelizációs: Hogy a keresztények az Evangélium követői legyenek, tanúságot téve a hitről, a becsületességről, és a felebaráti szeretetről.

TWITTER ÜZENETEK

Irgalmasság: az az út, amely egyesíti Istent és az embert, és megnyitja szívünket a reményre, hogy Isten örökké szeret minket.

A keresztény hit olyan ajándék, amelyet a keresztséggel kapunk, és amely lehetővé teszi, hogy találkozzunk Istennel.

A családalapítás azt a bátorságot jelenti, hogy részt veszünk Isten álmában, hogy olyan világot építsünk, ahol senki sem érzi magát egyedül.

A család az első hely, ahol megtanuljuk meghallgatni, támogatni, tisztelni és segíteni egymást, ahol megtanulunk osztozni egymással.

A hűség kapcsolatban áll a türelemmel. A hűség sok örömmel és áldozattal jár, amelyek csak az idő múlásával hozzák meg gyümölcsüket.

Keresés. Ezekiel próféta arra emlékeztetett minket, hogy maga Isten keresi a juhait (Ez 34,11.16). Az evangélium azt mondja, hogy „az elveszett keresésére indul” (Lk 15,4), nem retten meg a kockázatoktól; késlekedés nélkül elindul a legelőn kívülre és munkaidőn kívül. És nem fizeteti meg a rendkívüli szolgálatokat. Nem halogatja a keresést, nem gondol arra, hogy „ma már megtettem a kötelességemet, legfeljebb holnap majd foglalkozom vele”, hanem azonnal beveti magát; szíve nyugtalan mindaddig, amíg meg nem találja azt az egyetlen elvesztettet. Amikor pedig megtalálja, feledi fáradtságát, és teljesen elégedetten vállára veszi. Van, amikor ki kell mennie, hogy megkeresse, beszéljen vele, és meggyőzze; máskor pedig a tabernákulum előtt kell maradnia, küzdve az Úrral azért a bárányért.

Ilyen a kereső szív: olyan szív, amely nem sajátítja ki az időket és a tereket. Jaj azoknak a pásztoroknak, akik kisajátítják a szolgálatukat! Nem védi féltékenyen jogos pihenését – a jogost említem, még azt sem –, és sosem követeli, hogy ne zavarják. Az Isten szíve szerinti pásztor nem védi saját kényelmét, nem aggódik jó híre védelméért, hiszen megrágalmazzák majd, mint Jézust. A kritikáktól nem félve kész arra, hogy kockáztasson, csak hogy kövesse Urát. „Boldogok vagytok, amikor gyaláznak és üldöznek benneteket...” (Mt 5,11).

A Jézus szerinti pásztornak szabad a szíve, hogy elengedje a dolgait, nem tartja számon a javait és szolgálati idejét: nem az emberi szellem könyvelője, hanem irgalmas szamaritánus, aki keresi a szükségét szenvedőt. Pásztor, és nem a nyáj ellenőre, küldetését nem ötven vagy hatvan százalékosan végzi, hanem egészen átadja önmagát. Keresésre indulva talál, és azért talál, mert kockáztat. Ha a pásztor nem kockáztat, nem talál. A csalódások után sem áll meg, a fáradozások közepette sem adja meg magát; ugyanis megátalkodott a jóban, az isteni megátalkodottsággal van felkenve, hogy senki el ne vesszen. Ezért nemcsak nyitva tartja a kapuit, hanem ki is lép, elindul, hogy megkeresse

azt, aki nem akar többé belépni a kapun. Mint minden jó keresztény és mint példakép minden keresztény számára, mindig önmagából kilépve él. Szívének középpontja önmagán kívül van: kivette önmagát a középpontból, és egyedül Jézust helyezte oda. Nem saját énje – „én”-je – vezeti, hanem Isten „te”-je és az emberek „mi”-je.

A második szó: bevonás (integrálás). Krisztus szereti és ismeri juhait, életét adja értük, senki sem idegen tőle (vö. Jn 10,11–14). A nyája a családjá és az élete. Nem a bárányok rettegett főnöke, hanem velük együtt haladó pásztor, aki nevükön szólítja őket (vö. Jn 10,3–4). Azokat a bárányokat is össze akarja gyűjteni, akik nem laknak vele együtt (vö. Jn 10,16).

Hasonlóképpen Krisztus papja is: a népért van felkenve, nem azért, hogy saját pecsenyéjét sütögesse, hanem hogy közel legyen azokhoz a konkrét emberekhez, akiket Isten az egyház által rábizott. Senkit sem zár ki szívéből, imájából, mosolyából. Szerető tekintettel és atyai szívvvel befogad, bevon, és amikor figyelemztetnie kell, azt is mindig a közelebb kerülés kedvéért teszi; senkit sem vet meg, hanem mindenkiért kész bepiszkolni a kezét. A jó pásztor nem ismeri a kesztyűt. A szeretetközösség szolgálója, amelyet a liturgiában ünnepel és amelyet meg is él; nem várja mások köszönetét és jókívánásait, hanem elsőként nyújt kezet, elutasítja a pletykálkodást, az ítélezést és a mérgező szavakat. Türelmesen meghallgatja a problémákat, és kíséri az emberek lépteit, nagylelkű együttérzéssel bőségesen osztja az isteni megbocsátást. Nem szidja le azt, aki elhagyta vagy eltévesztette az utat, hanem mindig kész arra, hogy ismét bevonja őt, és elsimítsa a viszályokat. Olyan ember, aki képes bevonni, képes integrálni.

Öröm. Isten „örömmel van eltelve” (Lk 15,5): öröme a megbocsátásból, a feltámadó életből, abból a fiúból fakad, aki ismét az atyai ház levegőjét szívja. Jézusnak, a jó pásztornak az öröme nem önmagáért való öröm, hanem öröm másokkal és másokért, a szeretet igazi öröme. Ez a pap öröme is. Átalakítja őt az irgalmasság, amelyet ingyenesen ad. Imádságában felfedezi az Atya vigasztalását, és megtapasztalja, hogy semmi sem erősebb az ő szereteténél. Ezért lelki békében él, boldog, amiért az irgalmasság közvetítő csatornája lehet, hogy közel vihethi az embert Isten szívéhez. A szomorúság számára nem megszokott, hanem csak átmeneti; a keménység távol áll tőle, mert ő Isten szelíd szíve szerinti pásztor.

Kedves papok, az Eucharisztia megünneplésében mindennap újra rátalálunk erre a mi pásztori önazonosságunkra. Mindannyiszor valóban magukénak érezhetjük az ő szavait: „Ez az én testem, mely értetek adatik.” Ez életünk értelme, ezekkel a szavakkal valamiképpen naponta megújíthatjuk a papszenteléskor tett ígéreteinket. Köszönetet mondok nektek ígéreteikért, és a mindennapok megannyi rejtett igényéért, melyeket csak az Úr ismer. Köszönöm nektek igent mondásokat arra, hogy Jézussal egyesülten feláldozzatok életeteket: innen fakad örömünk tiszta forrása.

Magyar Kurír

Az emberiség lelki és erkölcsi örvényeivel szemközt csakis Isten végtelen irgalma nyújthat nekünk üdvöt.

Krisztus a gyökerénél győzte le a rosszat: Ő az üdvösség kapuja, amely szélesre van tárva, hogy mindenki irgalmasságot leljen.

Súlyos a munka problémája a fiatalok magas munkanélkülisége és a méltatlan munka miatt.

Jézus Krisztus, az Atya irgalmasságának a megtestesülése, szeretetből halt meg a kereszten és szeretetből támadt fel.

Az Úr megvigasztal minket. Mindannyian arra kaptunk meghívást, hogy vigaszt nyújtsunk testvéreinknek, tanúskodva arról, hogy csak Isten képes kiküszöbölni a tragédiák okait.

Krisztus a mi legnagyobb örömünk, mindig mellettünk áll és őbenne sohasem csalódunk.

A szentév egy olyan ünnep, amelyre Jézus mindannyiunkat meghív, minden megkülönböztetés nélkül, és senkit sem kizárva.

A szeretet és a megbocsátás a konkrét és látható jele annak, hogy a hit átalakította szívünket.

Mindnyájunk lehet híd a különböző kultúrák és vallások között, út, amelyen keresztül felfedezhetjük közös emberségünket.

Irgalmasan kommunikálni egy megosztott világban ezt jelenti: hozzájárulni ahhoz, hogy Isten gyermekei közelebb kerüljenek egymáshoz.

Isten be tudja tölteni a szívünket a szeretetével, és megengedi nekünk, hogy együtt haladjunk a szabadság és az élet földje felé.

Jézus önmagát adja az Eucharishtiában, felajánlja magát mint lelki táplálék, amely fenntartja az életünket.

PAPSZENTELEÉS

VESZPRÉM 2016. JÚNIUS 24.

FUCHS TIBOR ÚJMISÉS

Papi jelmondatomnak a következő zsolttár részletet választottam: „Eructavit cor meum verbum bonum; dico ego opera mei regi” (Psalm. 45,2)

Magával ragadtak a zsolttáros szavai, „Szívemből ünnepi ének árad, zengem dalomat a Királynak.” Sokat jelent az ember számára, amikor őszintén és odaadással tudja imádkozni ezeket a szavakat. Szívemben egyszerre lángol most az öröm és a hála a végtelen fölségű Isten iránt. Még inkább meghatódom, mikor tudatosul bennem, hogy ezek a gondolatok nem csak a mai napon aktuálisak, hanem egész eddigi életemet végigkísérték. A liturgia de elsősorban az egyházzene szépsége és annak szeretete már kisgyermek koromtól döntő módon hatott lelki fejlődésemetre, majd pedig később papi hivatásom kibontakozására. Szívesen gondolok vissza arra a napra, amikor tizenkét éves koromban először szolgáltam kántorként a szentmisén. Még most is élénken emlékezetemben, hogy közösségünk egyik kedvelt Mária éne-

két kísértem templomunk orgonáján. Ez az élmény egy életre meghatározta Isten-kapcsolatomat. A templom vált második otthonomná. Az Üdvözítő követésére irányuló vágyakozásom ettől kezdve velem együtt fejlődött mindenfajta különösebb megtérések sorozata nélkül. És most elérkezett az a nap, mely életem további folyásának alapköve lesz! Szívemben édes örömmel, mégis megrendülve és szent félelemmel eltelve mondom ki újra: igen!- akarom a királyi utat! Örömmel, mert akarok találkozni az Úrral minden nap, abban a szoros közösségben, ahogyan ez itt a Földön csak lehetséges, mert tudom, hogy számomra csak így lehetséges. Mégis megrendülve abban a tudatban, és felelősségérzetemben, hogy az Ő papságának részese lettem és most már az Ő jele vagyok ebben a világban és igaz Egyházában mindörökre.

Hála és köszönet mindazoknak, akik idáig elkísértek és őszinte barátságukkal, szeretetükkel támogattak, de legfőképpen imádkoztak értem. Isten fizesse meg nekik örök javakkal!

BAGI ADÁM ÚJMISÉS

A Szentlélek által az Isten a lehető legkülönbözőbb utakra indít minket, hogy majd eljussunk hozzá, az örök boldogságba. Minden kereszténynek azon az úton kell járnia, amelyet Isten kijelölt számára. Én is igyekszem mindig megfelelni ennek a hívásnak, és követni Isten akaratát. A mai keresztény fiatalok sokszor félnek elfogadni ezt az akaratot. A papok azok, akik a legmarkánsabban jeleivé kell váljanak annak, hogy az Isten akaratára szerint kell élnie minden kereszténynek. A mi életünkön látszik leginkább az a radikális Krisztus követés, mely minden ember életének az alapja kell, hogy legyen. És ez az élet boldoggá tesz.

Amikor felveszem a reverendámat, amikor majd miseruhát öltök magamra, szavak nélkül is azt üzenem, hogy boldogság az Isten akaratára szerint élni. A mai fiatalok azt mondják, hogy a papi élet lemondás, én azonban az Egyházzal együtt vallom, hogy ez egy csodálatos, új élet elfogadása. Tudom, hogy ez az élet tele van megpróbáltatással és nehézséggel, mégis bátran vállalom, mert hiszek abban az Istenben, aki nem téveszt meg, aki nem csap be, aki nem üres szavakkal és álkényelemmel álltat. Hiszek Istenben, akinek uralma átfogja ezt a világot, még akkor is, ha sokan nem hisznek benne. Abban az Istenben, aki a szeretet parancsát hagyta ránk legfőbb testamentumként.

SZALONTAI ISTVÁN BALÁZS ÚJMISÉS

Amikor az egyház új papokkal gazdagodik, akkor az mindig alkalmat kínál az ünneplésre. Ez az ünneplés azonban soha sem válhat egy vagy néhány ember magán ünnepevé. Kell, hogy az egész keresztény közösség együtt ünnepeljen. Különös tekintettel kapcsolódik be az ünneplésbe a Városlódi Egyházközség, hiszen az idei évben több mint 100 év után újra újmisési pap kerül ki a közösség tagjai közül. Én magam is fontosnak tartom, hogy együtt ünnepelhessük Jézus Krisztus misztériumait.

Szüleim mesélték el nekem azt az esetet, amelyet most szeretnék veletek megosztani. Néhány éves lehettem. Szüleim arra neveltek éppen, hogy ne igyak a templomban, hanem bírjam ki az ott töltött időt folyadék nélkül. Egy ilyen alkalommal, amikor szüleim elvittek a templomba, mégis nagyon megszemjartam. Ez addig nem is volt baj, amíg a pap fel nem emelte a kelyhet, hogy magához vegye a szent vért. Ekkor megszólaltam: „Ő miért ihat, és én miért nem?” Az Atya megállt és ennyit mondott: „Ha nagyobb leszel, akkor majd te is ihatasz.”

Nem hiszem feltétlenül, hogy a miséző atya gondolta volna, hogy abból a néhány éves gyermekből egyszer pap lesz – és valóban ihat az oltárnál a kehelyből –, de mindez megvalósulni látszik. De vajon ki tudom-e inni majd a kelyhet? (vö.

Mt 20,22) Azt hiszem, erre csak a papságban eltöltött idő fogja megadni a választ.

Hivatásomat nem szeretném egy eseményhez kötni, az folyamatosan bontakozik ki, csupán egy apró pillanatot szerettem volna kiemelni. Ez azért is fontos eset, mert magamtól nem is emlékeznék rá, hiszen szüleim elbeszéléséből tudok róla.

Jelmondatom így hangzik: „Ajándék és Példa”. Tömör, ugyanakkor jól kifejezi azt, amit számomra a papi hivatás és küldetés jelent. Az „Ajándék” ebben az összefüggésben annyit jelent, hogy egyrészt nem magamnak köszönhetem, hogy ebben élek, hanem kaptam. Ez a hivatás sohasem lesz megszolgálható. Mindig ajándék marad. Mindig kegyelem, melyet egyedül Isten vehet vissza, mint ahogy egyedül Ő is adhatja. Másrészt a kegyelmet, amelyet kaptam, nem tarthatom meg önző módon, hanem magamnak is tovább kell ajándékoznom. A „Példa” pedig annyit jelent, hogy Krisztushoz hasonlóan cselekedni. Ha egy megoldatlan kérdés előtt áll az ember, akkor képesnek lenni elgondolkodni azon,

hogyan vajon mit tenne Jézus ebben a helyzetben? De a „Példa” figyelmeztetés is számomra, hogy ne feledjem: papként magam is példaként fogok az emberek előtt állni. A pap személyében a hívek mindig Krisztust látják – és jól is van ez így –, ezért fontos, hogy az szentéletű és példamutató legyen.

AJKAI SIKEREK A KATOLIKUS KARITÁSZ EMBERTŐL EMBERIG CÍMŰ RAJZPÁLYÁZATON

Embertől Emberig címmel hirdetett rajzpályázatot iskolásoknak a Katolikus Karitás. A pályázat kiírásának célja az volt, hogy a résztvevők bemutassák a körülöttük érzékelt, általuk megtapasztalt szegénységet, a segítség lehetőségeit és a Karitász tevékenységét. Az Ajkai Szent István Király Római Katolikus Általános Iskolából többen is rajzoltak a témával kapcsolatosan. A beérkezett pályaműveket a Katolikus Karitász Veszprém megyei igazgatósága bírálta el. Az eredményhirdetésre az ajkai iskolába érkezett Szijártó László a pápai Szent Benedek templom plébánosa, a Veszprémi Egyházmegye Karitász igazgatója. A díjátadón elmondta, hogy az ajkai Katolikus iskolából kapták a legtöbb rajzot. Megemlítette, hogy a gyermekek átértékelték a Karitász fontosságát, ami rajzaikból is tükröződött. Az alsós kategóriában első helyezést ért el Gál Sára 4.a osztályos tanuló, második helyezést ért el Horváth Hanna 2.a osztályos tanuló. Minden rajzot készítő kisdiák a helyezettek mellett ajándék kítűzőt kapott. A díjakat Szijártó László Egyházmegyei Karitász igazgató Rieder Andrással a katolikus iskola igazgatójával közösen adta át.

GYÜMÖLCSÖT AZ EGÉSZSÉGES ÉTRENDHEZ

Június első hetében, EU program keretében az MVH ellenőrzésével 1512 kg almát osztottunk 13 településen. A Karitász csoportvezetők által felmért rászoruló családok 14 kg almával térhettek haza, ezzel is segítve, hogy a tartós élelmiszer csomagokon kívül egy kis gyümölcset is hozzásegítsük őket az egészséges táplálkozáshoz. 108 családnak tudunk az Országos Karitász és a karitász csoportjaink által segíteni.

BÉBIÉTELLEL A KISBABÁKÉRT...

Szijártó László atya PÁPA III. Szent Benedek plébánosa és a Veszprém – Főegyházmegyei Karitász igazgatója idén is igen nagy mennyiségű bébiételt kapott a Teuton Lovagrendtől (OMT), melynek Ő is aktív tagja. A veszprémi munkatársak 8 településen osztottak bébiételt, illetve 2 intézményt is elláttak gyümölcs sűrítménnyel és rizses kisbabáknak készült finomsággal. Reméljük sok kismamának, anyukának tudunk örömet okozni.

„A SZERETET FOLYTONOSAN KÉSZ SEGÍTENI.” (PROHÁSZKA OTTOKÁR) – ÉS ÖN?

„Megegett rajtuk a szíve...” (Mk 6,34) címmel rendezték meg a Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ legújabb kiállítását, amely a Katolikus Karitás 85 évvel ezelőtti megalakulására és a 25 éve történt újjraalakulására emlékezik.

A tárlatot április 2-án, az Isteni Irgalmasság vasárnapja előtti szombaton délelőtt nyitották meg a Szent Mihály Bazilikában.

„Amikor átlépünk a Szent Kapun, bízzuk rá magunkat Krisztus kegyelmére, amely képes megváltoztatni életünket!” a Szentatya tegnapi Twitter-üzenetével köszöntötte a Szent Kapun át érkezett megjelenteket a megnyitón Pálfalviné Ősze Judit, a Szaléziánium igazgatója.

Legyünk bizalommal az Úr Jézus iránt! – idézte Ferenc pápát köszöntőjében Nagy Károly c. apát, kanonok, a Szent Mihály Ba-

ziliika plébánosa. Felhívta a figyelmet arra, hogy az Irgalmasság Szentévének pontosan az a célja, hogy visszatérjünk az Istenhez, az Atyához. Reményét fejezte ki, hogy a Szaléziánium kiállítása minél több embert tud majd az irgalmasság útjára elvezetni.

Köszöntő beszédében Márfi Gyula érsek az irgalmas szeretetről beszélt. Az irgalmasság testi cselekedeteit az Úr Jézus említi a Máté evangéliumában olvasható beszédében: “Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba az országot, amely nektek készült a világ teremése óta. Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen voltam és befogadtatok engem, mezítelen voltam és felöltöztettetek, beteg voltam és meglátogattatok, fogásban voltam és eljöttetek hozzám.” Beszélt az irgalmasság lelki cselekedeteiről is. Hangsúlyozta, hogy az ellenünk vétkezőknek megbocsátani a világ számos népénél nem elfogadott még ma sem. Nekünk keresztényeknek Jézus tanítás a követendő: “Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék benneteket, imádkozzatok azokért, akik üldöznek és gyaláznak titeket, hogy gyermekei legyetek mennyei Atyátoknak, aki fölkelti napját jókra és gonoszokra egyaránt, és esőt ad mind az igazaknak, mind a bűnösöknek... Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletesek!”

Polgárdy Imre, a Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnöke az Egyház szociális gondoskodásban betöltött szerepéről beszélt. A Katolikus Karitás megalakulásával a jó szándékú emberek önkéntes segítő munkája hatékonyabbá vált.

Általuk az önkéntes és hivatásos munkatársak személyes szeretete jut el a támogatott emberekhez – mondta az elnök.

A kiállítást Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitás elnöke nyitotta meg. „Egy csepp szeretet több, mint egy óceán tele akarattal és értelemmel, de szeretet nélkül” – idézte Pascal gondolatát, amely szavaknak ma is érvényük van. Teljesítményorientált társadalomban élünk, és ez a társadalom előnyben részesíti az autonóm embert, aki a maga erejével rendezi a dolgait és megvalósítja a maga akaratát. Aki segíteni akar annak kiüresedetté kell válnia, önmagát teljesen háttérbe kell helyezni. Aki segítségre szoruló embertársának rendelkezésére áll, az kilép valamiképpen önmagából. Krisztus is kiüresítette önmagát, így lépett a világba, hogy segítse az elesett Istentől elfordult, elszakadt embert – mondta a püspök. Felhívta a figyelmet arra, hogy tegyünk meg mindent azért, hogy a karitás munka által építsük Isten országát, gyarapítsuk Krisztus egyházát. Ebben a munkában, elköteleződésben segít a Szaléziánium kiállítása.

A kiállítást Zagyva Richárd a Katolikus Karitás országos igazgatóhelyettese és B. Varga Judit törté-

nész-muzeológus, a kiállítás rendezője mutatta be. A megnyitón közreműködött a Szilágyi Harangegyüttes, Albertné Balogh Márta vezényletével és a Padányi Katolikus Iskola diákjai Zsilinszky Cecília vezényletével. A kiállításon olyan különleges tárgyakat és dokumentumokat láthatnak eredetiben és nemesmáslatban az érdeklődők, melyek a magyar karitás hőskorának lenyomatai, s amelyek ez alkalomból kerülnek először nyilvánosságra. Az esztergomi Primási Levéltárban és a Magyar Nemzeti Múzeumban őrzött relikviák mellett a Karitás Országos Központjában összegyűjtött emlékek is bemutatásra kerülnek látványos, interaktív és informatív, a látogatót „megdolgoztató” technikákkal, egyedi kivitelezési megoldásokkal. Tudunk-e olyan irgalmasok lenni, mint az Atya? Szeretetünk emberi jóságból fakad, vagy Isten irgalmasságát jeleníti meg? Ezek a kérdéseken is elmélkedhetünk a „... Megegett rajtuk a szíve” című kiállítás üzenetének befogadásakor.

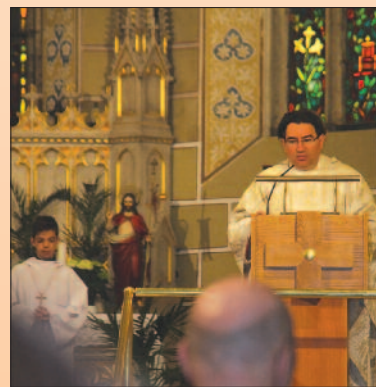
A tárlat nyár végéig tekinthető meg a veszprémi várban található Szaléziánumban.

SZENTMISE AZ AUTIZMUSSEL ÉLŐKÉRT

Az ENSZ 2007-ben nyilvánította április 2-át az autizmus világnapjává, azzal a céllal, hogy felhívja a figyelmet az autizmusra és az autizmus spektrum zavarra, amely tízmilliókat érint világszerte. Ebből az alkalomból számos rendezvényt szerveztek Veszprémben is. A Szent Mihály Bazilikában április 3-án, vasárnap délelőtt Takáts István atya, a Padányi Katolikus Iskola lelki igazgatója mutatott be szentmisét, melyet az autistákért, hozzátartozóikért és segítőkért ajánlott fel. Felhívta a figyelmet rá, hogy kérjük Isten közbenjárását, hogy észrevegyük ezeket az embereket és hozzátartozóik erőfeszítéseit, hogy mi is segíteni tudjunk nekik. Hangsúlyozta, hogy az Isteni Irgalmasság vasárnapján fontos tudnunk, hogy „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40)

AZ ISTENI IRGALMASSÁG VASÁRNAPJA – „EZEN A NAPON MEGNYÍLIK IRGALMAM MÉLYSÉGE”

A Szent Mihály Bazilika Főszékesegyházban dr. Márfi Gyula érsek mutatott be szentmisét április 3-án, az Isteni Irgalmasság vasárnapján.

A főpásztor szentbeszédében az irgalmasság lelki- és testi cselekedeteiről beszélt. Természetesen nekünk is bízunk kell az irgalmas szívű Istenben, a hitünknek is bizalomteljes hitnek kell lennie. Hinnünk kell, hogy Isten megbocsát nekünk, hogy gyarlóságaink ellenére elvezet minket az üdvösségre. Ennek a bizalomnak meg kell lennie minden keresztény ember lelkében. Azonban Isten azt is megkívánja, hogy mi is legyünk irgalmasok- mondta az érsek. Emlékeztetett Jézus szavaira: Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világot kezdettől nektek készített országot! Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek. (Mt 25, 35-37)

A Bazilikában este 6 óráig szentségimádást tartottak. Délután 3 órakor, az irgalmasság órájában Nagy Károly c. apát, kanonok, a

Bazilika plébánosa vezetett szentórát. Elmélkedésében Szent Fausztina nővér naplójából idézte fel az irgalmas Jézust ábrázoló kép keletkezését, majd elimádkozták az irgalmasság rózsafüzérét.

Isteni Irgalmasság vasárnapja

Szent Fausztina magánkinyilatkoztatásaiiban, látomásaiban párbeszédet folytatott Jézussal, melyben – a nővér naplója alapján – Jézus kérte, hogy húsvét utáni első vasárnapja legyen az isteni irgalmasság napja. II. János Pál pápa 2000. április 30-án kihirdette az isteni irgalmasság ünnepét az egész világra. Ugyanezen a napon szentté avatták a nővért.

Az ünnepel kapcsolatban érdemes idézni Jézus szavait, melyeket Szent Fausztina nővér naplójában olvasunk. “Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasságnak ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet (az Irgalmas Jézus képét) húsvét

után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az irgalmasság ünnepe!” (Napló 49.) “...Azt kívánom, hogy az irgalmasság ünnepe menedék és menekvés legyen minden lélek, de főleg a szegény bűnösök részére” (Napló 699.)

MEGÚJULT A BORZAVÁRI TEMPLOM

2016. április 03-án, Isteni irgalmasság vasárnapján, ünnepi szentmise keretében dr. Márfi Gyula érsek atya áldotta meg a felújított templomot, a szentmisén érsek atyával és Schäffer Zoltán borzavári plébánossal koncelebráltak a Zirci esperesi kerület atyái.

A templom külső MVH pályázatból újult meg, melyhez az érsekség jelentős anyagi támogatással járult hozzá. A templom belső felújítása – a fűtés, az oltár, a gyóntatószék, keresztlőkút, valamint az orgona szekrény festése, a hívek számára új ülőpárnák készítése, készült új szembemiséző oltár és felolvasó állvány, az oltárkép restaurálása -a hívek adományaiból készülhetett el. Az oltárkép fölé az Isteni Irgalmasság festménye került elhelyezésre, amely szintén a hívek áldozatkész felajánlásából készült el.

A templom megújulása mutatja a hívek áldozatkésztségét, összefogását, és hitük fontosságát.

A JOBBIK RÉSZ

Sokszor sokat készülünk az Istennel való találkozásra, máskor pedig hirtelen, váratlanul találkozik velünk ő, aki mindenütt jelen van. A kezdődő nyár, a kikapcsolódás, a megállás ideje jó alkalom arra is, hogy megpihenjünk Isten jelenlétében és irgalmában. A megállás és megpihenés persze sokszor egyáltalán nem könnyű. Nemcsak a külső körülmények, hanem zakatoló szívünk is gyakran akadályoz meg abban, hogy valóban megálljunk, megpihenjünk. Isten azonban ilyenkor is irgalmas, minden segítséget megad a megálláshoz, a találkozáshoz.

Ezt tapasztalhatta meg Szent Márta is, akit Jézus vándorlása során azzal tüntetett ki, hogy nála szállt meg (Lk 10,38-42). Mártának nem sok ideje volt a készülétre, hiszen Jézus egy hosszú útja során tért be hozzá. Márta korábban talán még nem is találkozott a Mesterrel, amikor azonban megérkezett a faluba, befogadta őt. Jézus azonban sohasem érkezett egyedül: vele volt a tizenkettő és még ki tudja mennyien követték őt. Márta így mindjárt legalább tizenhárom vendéggel lett gazdagabb, s a vendégekkel együtt rengeteg tennivaló is érkezett.

Jézusra akkoriban a legtöbben úgy tekintettek, mint híres tanítóra és gyógyítóra. Mária, Márta húga hamar észrevette Jézusban a tanítót, s hálásan hallgatta a Mester szavait. Akkoriban egyáltalán nem volt magától értetődő, hogy egy tanító nőkhöz is beszéljen. A tudás, a bölcsesség és a képzés általában a férfiaknak volt fenntartva. Nem tudjuk, mit mondott Jézus Máriának, abban azonban biztosak lehetünk, hogy Mária egy életre megjegyezte Jézus szavait. Mert Jézus mindig azt mondta és mondja, amire hallgatónak éppen szüksége van.

E beszélgetés közben Márta, mint jó háziasszony belemerült a teendőkbe, hiszen ennyi illusztris vendégre sütni-főzni nem kis dolog. Amíg Máriát Jézus és szavai kötik le, addig Mártát a teendők. Gyakorló háziasszonyok tudják a legjobban, mennyi izgalommal, munkával, fáradtsággal jár az igazi vendéglátás: a megfelelő finomságok elkészítése és tálalása. Márta mindent megtesz azért, hogy végül kifogástalan vacsorával örvendeztesse meg vendégeit. Ereje azonban véges, így sok munka és hosszú küzdelem után elérkezik az a pillanat, amikor úgy érzi: összecsapnak feje fölött a hullámok. Sok a vendég, még több a tennivaló, s mindez egyedül egyszerűen sok. S a testvére csak üldögél, hallgatja Jézust, s közben nem csinál semmit. Ennek felismerése volt az utolsó csepp a pohárban: mindenki magára hagyta őt, ő pedig belefut a sok munkába.

Ezért szólítja meg Jézust: „Uram, nem érdekel, hogy a testvérem egyedül hagyott szolgálni? Mondd hát neki, hogy nekem segítsen!” (Lk 10,40) Mélyen együtt tudunk érezni Mártával, s akárhányszor halljuk vagy olvassuk szavait, úgy érezzük, igaza van. Bepillant-

hatunk Márta igazságának mélyére, ha figyelmesen meghallgatjuk szavait. Márta először is megvádolja Jézust: „Téged nem is érdekel, hogy mennyit dolgozom, hogy egyedül csinálom mindent, s hogy a testvérem egyedül hagyott!” Pedig Jézust nagyon is érdekli Márta, éppen hozzá jött vendégségbe. Csakhogy Márta úgy elmerült a munkában, hogy lassacskán belefut. Márta másodszor elmondja, hogy elhagyatottnak érzi magát, testvére egyedül hagyta a szolgálatban. Elmerülve a sok tennivalóban Márta segítséget kér, azt szeretné, ha testvére is tenne valamit a vendégekért és kivénné részét a munkából. Valójában Márta nem Jézusra vagy testvéreire figyel, hanem kizárólag a teljesítendő feladatra. Be akarja bizonyítani, hogy ő az erősebb, hogy ő vendégül tud látni akár két tucat éhes vándort is, csupán egy kis segítségre van szüksége. E bizonyítási vágy hajtja a munkában, s e bizonyítási vágy készíti küzdelemre. Végül Márta megkéri Jézust, hogy szóljon rá testvéreire.

Mártát szemmel láthatóan nem zavarja, hogy Jézus éppen testvéréhez beszél. Ha tehát eddig nem derült ki, itt már napnál világosabban látszik, hogy Jézus Márta szemében csupán eszköz: arra való, hogy a világot Márta elképzelése szerint alakítsa. A vendég itt már csak arra való, hogy Márta bebizonyíthassa, nincs nála jobb háziasszony széles e világon, csak épp egy kis segítségre lenne szüksége. Egyszóval Márta a testvérét és Jézust is saját rejtett önzésének eszközéül akarja használni, hogy végül ő, a tökéletes háziasszony kapja a dicséretet és az elismerést.

Teljesítményközpontú világunkban könnyen magunkra ismerhetünk e mártai viselkedésben. Ezért jó meghallani és megszívlelni Jézus Mártához szóló szavait. Jézus mindekelőtt nevének szólítja Mártát. Teszi ezt kétszer is. Mert Márta szájából a

sértett háziasszony szava szól, maga Márta már réges-régen elsüllyedt a teendőkben. Jézus nem a sértődött vendéglátóra figyel, hanem Mártára. S Jézus jobban örül Márta közeledésének, mintsem hogy megsértődjön Márta sértődött-sértő szavain. Jézus jelzi Mártának, mi az ő igazi fájdalmának oka. Az egy lényeges helyett Márta sok mindennel törődik, s minél több dologgal törődik, annál jobban hiányzik az az egy lényeges. Ezt az egy lényegest találta meg Mária, aki tudott semmit téve hallgatni Jézus szavára. S Jézus azért tért be Mártához, hogy őt is megtanítsa erre a lényegesre. Arra, hogy Jézus elképzelése előbbre való, mint Márta vendéglátó buzgósága.

Szent Lukács evangélista nem írta le e különös vendéglátás folytatását. Az evangéliumból így nem tudjuk meg, mit válaszolt Márta, vagy hogy mi lett a félkész vacsorával. Az Egyház mégis éppen Mártát tiszteli szentként. Ő éppen azért lett szent, hogy e kínos vendéglátás alkalmával megismerte az egyetlen lényegest: Krisztus megváltó jelenlétét.

dr. Csernai Balázs atya

CSALÁDOK LELKINAPJA AZ IRGALMASSÁG ÉVÉBEN

Április 2-án szombaton találkozóra hívta a családokat, nagyokat és kicsiket a Veszprémi Főegyházmege Családpasztorációs Munkacsoportja. Hagyományos tavaszi lelkinapunknak a Padányi Katolikus Iskola adott otthont. Az Irgalmasság évében az Irgalmasság vasárnapja előtti napon nem más volt a téma, mint az irgalmasság a családon belül.

A résztvevőket Dr. Fodor János, az egyházmegye családfelügyelője, devecseri plébános köszöntötte. A nap a Dr. Márfi Gyula érsek úr főcelebrálásával bemutatott szentmisével kezdődött.

Az egyházmegye főpásztora prédikációjában kitért arra, hogy az irgalmasságot úgy is gyakorolhatjuk, hogy imádkozunk azokért, akik üldöznek, akik fájdalmat okoznak nekünk. Ma, mikor keresztényüldözés folyik a világban, mi az Irgalmas Istenhez fordulunk. Jézus szavaival felülírta a bosszú üzenetét: áldjátok és ne átkozzatok... Nehéz elfogadni, hogy más körökben az irgalmat írta felül a bosszúállás, de annál inkább kell imádkozni a Szentlélek megvilágosító kegyelméért.

A szentmise után Dr. Papp Miklós görög-katolikus parókus érdekesítő, mélyenszántó, közvetlen stílusú előadását hallhatta

a szépszámú közönség. Az irgalmasság témájában a hallgatóság minden rétegéhez tudott szólni Miklós atya: a kamaszokhoz, az anyákhoz, apákhoz, a házassági válságban lévőkhöz, az elváltakhoz, az egyedülállókhöz, özvegyekhez. Mindenki haza tudott vinni a lelkében olyan gondolatokat, érzéseket, amik hatására újra gondolhatja az életét, a kapcsolatait. Az atya az Irgalmas szerető Istent hozta a hallgatóság elé, így az Istenrel való személyes kapcsolat vágyát tudta felébreszteni a hallgatóságban. Az előadás után mindenki azzal az érzéssel állhatott fel, hogy az Isten megérintette irgalmával, kegyelmével. Az irgalmas Isten, aki fárad értünk, aki elénk siet, aki lejön a mélypontjainkra, aki megengedi, hogy hibázzunk, aki enged próbálkozni minket. Isten felénk fordulásában ott van a mérhetetlen irgalom. Isten komolyan veszi a sebeinket, fájdalmainkat. Nem irgalom, hogy mindent eltűrünk, vagy egy legyintéssel elintézzünk. Cselekedni kell és nem várni, hogy a nehézség majd magától megoldódik, vagy majd az idő megoldja. Az irgalom jövőt ad, perspektívát nyit. Az irgalom határt

szab a rossznak. A mi morális szintünk Jézus hegyi beszéde, ez a mérce, amihez igazíthatjuk az életünket. Cölöpök, amik stabilitást adnak, amik megtartanak az értékek melletti kiállásban és nem hagynak, sodródni, felőrlődni. Ahogy a mélypontunkban hozzánk fordul az Isten, ahogy értünk nyúl, úgy kell nekünk is viselkednünk a másik emberrel. Dr. Papp Miklós atya ezen a húsvét utáni szombat délelőttön, Isten irgalmas üzenetével kitérte ajtóinkat, ablakainkat. Újra beengedtük az életünkbe Jézus megváltó szeretetét, az Atya irgalmát és a Szentlélek dinamikáját, akinek fuvallatával felül tudjuk írni mi is az eddigi rosszul berögződött, bemerevedett reakcióinkat és újra rá tudunk csodálkozni a világra, a társunkra, a gyermekeinkre és észre tudjuk venni a szépet és jót.

Amíg a hallgatóság Isten irgalmas szerető tenyerében érezte magát, addig gyermekeink korcsoportonként különböző helyszíneken, különböző foglalkozásokon vehettek részt. A Padányi Iskola infrastruktúrája minden tekintetben kiszolgált a résztvevőket. Volt kézműves foglalkozás, a Máltai Szeretetszolgálat jóvoltából játszótér, ugrálóvár, a nagyobbaknak a csodák

CSALÁDOK ZARÁNDOKHELYE

palotájából ide importált különböző érdekes kísérletek, melyekben személyesen is kipróbálhatták magukat.

Az előadás utáni szeretetlakoma beszélgetésekre, új találkozásokra, kapcsolatok felfrissítésére nagyon jó alkalom volt. A program a Padányi Iskola lengyel testvériskolájának műsorával folytatódott. A Krakkói Prezentációs Nővérek Katolikus Iskolájának énekkara rövid koncertet adott, 30 lengyel fiatal énekhangjának összhangjában merülhetett el a hallgatóság. Szabó Sándor és a Kőrös zenekar több mint 1 órás tánczással ajándékozta meg a kitartó fiatalokat és időseket. Izzott a levegő a hangszerek ritmusától, az énekektől, mindenki táncolt, átadva magát a zene, a ritmus, a mozgás harmóniájának. Mint egy terápia olyan volt a testnek és a léleknek az önfeledt közösségi tánc.

Az egész nap íve abba az irányba haladt és csúcsosodott ki, hogy ténylegesen átélhette minden résztvevő Isten irgalmas, mérhetetlen és hatalmas szeretetét, aki itt van köztünk.

Czaunné Kőrösi Edina

A Veszprémi Főegyházmegye Családpasztorációs Munkacsoportja Dr. Fodor János atya vezetésével egy emlékhely létrehozását tervezi a közeljövőben a meg nem született és elveszített gyermekekért. Felvetődött a gondolat, hogy a kolontári templom előtt még a Jézus ösvény részeként kialakított betlehemi barlang másolata méltó helye lehetne ennek a kezdeményezésnek. A Kolontár és Devecser között található Szentkútnál pedig egy olyan imahelyet terveznek, ahol a gyermektelen házaspárok kérhetik a Szűzanyát, segítse őket gyermekáldással. A két hely egymás közelében található, közös imaalkalomra, zarándoklatra is lehetőséget biztosít. Több család - akik a közelmúltban veszítették el magzati korban levő gyermeküket -, javasolta az emlékhely létrehozását, amelyre már több példa is van az országban. Nem csak a saját elveszített magzataikra gondoltak kérésükben, hanem azokra is, akik művi abortusz áldozataivá lettek. Ez utóbbi beavatkozást átéltek családokban nagy traumák alakulnak ki az idők folyamán, és fontos lenne egy hely, ahol megtapasztalhatnák az Irgalmas Jézus szeretetét, különösen az Irgalmasság Évében.

A magzati gyász feldolgozása súlyos folyamat, nehéz feldolgozni, mert nincsenek a halott gyermekről konkrét emlékképek, felidézhető történetek. A Családpasztorációs Munkacsoport fontos feladatának tekinti a gyász feldolgozásában való segítségnyújtást, az emlékhely kialakítása ennek is szerves része lehet. Egyre több házaspár várja hiába kapcsolatuk gyümölcsét, az áhított gyermeket. A Szentkútnál már történt imameghallgatás, itt fohászaikkal kérhetik a Szűzanyát, segítse őket.

LELKI SEGÉLYSZOLGÁLAT, PÁR- ÉS CSALÁDTERÁPIA

A családban adódó kapcsolati problémák megoldása iránti vágy, a segíteni akarás szándéka hozta létre intézményünket. Felkészült szakemberekkel közösen kereshetik a megoldást a hozzánk fordulók!

DIGITÁLIS FOTÓPÁLYÁZAT

A Családpasztorációs Iroda digitális fotópályázatot hirdet „Családunk adventben” témakörben. A részvétel feltételei: legalább 5 megapixel felbontású, jó minőségű, kizárólag álló formátumú kép beküldése 2016. szeptember 30-ig a következő e-mail címre: csaladpasztoracio.veszprem@gmail.com Családonként legfeljebb két fényképpel lehet nevezni. A nyertes fotó a következő Családunk újság címlapborítójára lesz. A beérkező képek közül néhányat a jövőben is szeretnénk illusztrációként felhasználni újságunkban.

„SZÜLETÉSTŐL A VÉRTANÚSÁGIG” – KERÉKPÁROS ZARÁNDOKLAT BÓDI MAGDI NYOMÁBAN

Immár harmadik alkalommal szerveztek kerékpáros zarándoklatot Bódi Mária Magdolna, a Veszprémi Főegyházmegye boldoggá avatásra váró fiatal vértanújának nyomában április 15-én, pénteken.

Szigligetről, Magdi születési helyéről rövid ima után indultak útnak a zarándokok, hogy biciklivel megtegyék azt több, mint 70 km-t, ami felöleli Magdi életének főbb állomáshelyeit. Az első állomás Badacsonytördemic volt, ahol Magdit megkeresztelték, itt Kovács Károly plébános fogadta a zarándokokat, akiket Szécsi Ferenc balatonfüzfi plébános is kísért. A Szent Mihály Főangyal plébániatemplomban elimádkozták a loretoi litániát, kérve a Szűzanya pártfogását a zarándoklat sikeréért, majd Juhász Gábor atya, Budapest-vizafogói plébános – a zarándoklat lelkevezetője – rövid elmélkedésében Magdi tisztaságát állította a zarándokok elé, mely tisztaság napjainkban szinte érthetetlen a legtöbb ember számára. Innen indultak tovább Köveskálra, ahol Magdi iskolába járt. Itt Baladincz József plébánossal imádkoztak a templomban, majd a zarándokok Magdi emléktáblájánál helyeztek el koszorút rövid imádság után.

Balatonfüred Balatonfüzfő érintésével Litérre érkeztek a délutáni órákban, ahol Márfi Gyula érsek megáldotta a Litért és Balatonfüzfőt összekötő kerékpárutat, melyet Szécsi Ferenc plébános kezde-

ményezésére a két önkormányzat Bódi Mária Magdolnáról nevezett el. Az ünnepségen felavatták mindkét végpontnál az ezt jelölő táblát. Márfi Gyula érsek áldása után köszöntőt mondott Szedlák Attila, Litér és Marton Béla, Balatonfüzfő polgármestere is. Ezt követően koszorút helyeztek el a füzfői gyár bejáratánál tavaly elhelyezett emléktáblánál. A kerékpárosok a Balatonfüzfő-gyártelepi templomban érseki szentmise keretében – melyet Márfi Gyula érsek vitéz Ajtós József László esperessel, Szécsi Ferenc plébánossal és Juhász Gábor atyával együtt mutatott be – adtak hálát a nap kegyelmeiért, és imádkoztak a helybeliekkel Magdi boldoggá avatásáért. Márfi Gyula érsek szentbeszédében a napi evangéliumhoz kapcsolódva a szentáldozás fontosságára hívta fel a figyelmet, hangsúlyozva, hogy abban a templomban, ahol ezt a szentmisét ünnepelték, Bódi Magdi naponta találkozott több mint 70 évvel ezelőtt az Úr Jézussal. Ez erősítette őt is vállalt küldetésében, és kell, hogy mindannyiunkat megerősítsen a saját életünkben.

A szombati, április 16-i délelőtti litéri megemlékezésre érkeve – ahol a szentmisét Palánki Ferenc Debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, a Püspökkari Konferencia ifjúsági referense mutatja be Márfi Gyula érsekkel – fejeződik be a zarándoklat, melyet a tervek szerint augusztus elején rendeznek meg legközelebb.

BABA-MAMA KLUB A SZALÉZIÁNUMBAN

Babák és mamák mondókás, dalolós jókedve töltötte meg április 14-én, csütörtökön a Szaléziánum falait a veszprémi Várban.

A Veszprémi Főegyházmegye Családpasztorációjának baba-mama klubja folytatódik a házban minden hónap 2. és 4. csütörtökén délelőtt. Az egyes alkalmakon közös imádságok, beszélgetések mellett ölbéli játékok, mondókák, éneklés színesíti a programot.

Minden babát, mamát, apukát vár szeretettel Sinkáné Glatz Henriett, a baba-mama klub vezetője.

MEGEMLÉKEZÉS BÓDI MÁRIA MAGDOLNA VÉRTANÚSÁGÁRÓL

A fiatal vértanú lány boldoggá avatásáért és közbenjárásáért imádkoztak az egybegyűlték halálának 71. évfordulója alkalmából, április 16-án Litéren.

Az ünnepség a temetőben Magdi sírjánál kezdődött, ahol a megemlékező virágok elhelyezése után imádkozva énekelve haladtak a zarándokok a vértanúság helyszínére, a litéri iskolaudvarra. Itt megkoszorúzták a Magdi tiszteletére állított szobrot.

Ebben az esztendőben a zarándoklatot vezette, majd az ünnepi szentmisét bemutatta Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, aki Márfi Gyula veszprémi érsekkel és Seregély István nyugalmazott egri érsekkel, valamint egyházmegyei és más egyházmegyeiből érkezett papokkal együtt imádkozott, hogy minél hamarabb hivatalosan is a Boldogok körében tisztelhesük a kis Veszprém megyei település vértanúját.

Abban a korban, amikor a fiatalok az élvezeteket hajszolják, van valaki, akit oda lehet állítani példaként, hogy az odaadott élet, a másokért való létezés az igazi boldogság, hangsúlyozta Palánki Ferenc megyéspüspök, aki egyben a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ifjúsági referense is. Bódi Magdi igenje egy életre szól, amely meg tudja mutatni, hogy nem tud mondani mindarra, ami ezzel az igennel ellenkezik. Ő a vérét adta ezért, a nyugatinak nevezett világ viszont mindent megtesz azért, hogy az evangélium radikalitásait könnyítse, miközben mindemellett milyen sokan odaadják ma is életüket a krisztusi hitért, mondta a püspök.

A szentmise végén köszöntötték az előző nap a Bódi Mária Magdolna életének útját végigjáró zarándokokat is.

ANYÁK NAPJA NAGYESZTERGÁRON

Édesanyákat és nagymamákat köszöntöttek Nagyesztergáron és Jásdon a szentmiséken az ovis és iskolás gyerekek, valamint az egyházközségek kórusai. A gyerekek osztályonként verseket is írtak:

Az Anyukámnak!

Szeretlek Anyukám, hisz nekem a legkedvesebb vagy!
Amikor szükségem van Rád, mindig mellettem vagy!
Anyák napján azt kívánom Neked,
Légy nagyon boldog és szeress, amíg élek!

/Nagyesztergár 2.o/

SZENTEK NYOMDOKAIBA LÉPTEK...

Díszőrség fogadta az érkezőket az érseki palota lépcsőin Boldog IV. Károly király szobra mellett és koronaőrök hozták díszlépésben a magyar Szent Korona másolatát az épület egykori refektóriumában rendezett ünnepségre május 4-én a veszprémi Gizella Napok ünnepélyes megnyitóján. Sokéves hagyomány immár, hogy a többnapos programsorozat a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény aktualitások jegyében rendezett kiállításának megnyitójával kezdődik. Ezúttal a negyedszázados jubileumát ünneplő rendezvénysorozat összekapcsolódott utolsó királyunk, IV. Károly király és hitvese, Zita királyné megkoronázásának ez évi centenáriumával, erről rendezett a Gyűjtemény reprezentatív kiállítást az érseki palota termeiben.

A kiállítás a Magyar királynék és koronázó püspökök című állandó kiállítási tematika nagyobb koncepciójába illeszkedik, és része a Magyar Királyság királynéi és a veszprémi püspökök kapcsolatát, a veszprémi püspök királyné-koronázási jogát feldolgozó állandó kiállításnak az érseki palotában. A Gyűjtemény kiállításának célja, hogy bemutassa a veszprémi püspökök és a magyar királynék ezeréves kapcsolatát.

A 2004-ben II. János Pál pápa által a boldogok sorába emelt IV. Károlyt 1916. december 30-án a budavári Nagyboldogasszony-templomban Csernoch János esztergomi érsek, hercegprímás koronázta magyar királyné, míg feleségét, Zitát (akinek boldoggá avatási pere folyamatban van) a mindenkori királyné-koronázási joggal rendelkező veszprémi püspök, aki akkor, báró Hornig Károly bíboros volt. De mint elhangzott az ünnepségen is, a királyi pár élete nemcsak a koronázás miatt kapcsolódik a Veszprémi Egyházmegyéhez, hiszen IV. Károly száműzetésbe vonulása előtti utolsó napjait 1921-ben feleségével Tihanyban, a bencés apátságban töltötte. Lakóhelyüket, az ún. „királysobákat” ma is emléktábla jelöli, és azt a királyi párhoz kapcsolódó tárgyakkal, bútorokkal rendezték be, tették látogathatóvá az utóbbi években.

Száz évvel ezelőtt, az első világháború harmadik évében, s négy évvel a tragikus trianoni békediktátum előtt került sor az ezeréves történelmi Magyar Királyságban az utolsó királyi pár

koronázására a 100 évvel ezelőtt, 68 évnyi uralkodás után elhunyt I. Ferenc József halálát követően. A veszprémi püspök utoljára 100 évvel ezelőtt koronázott magyar királynét.

Az egyházi ünnepi liturgia mély lelki tartalma és pompája mellett a királyi pár életszentsége és későbbi boldoggá avatási eljárása különös szakrális tartalmat ad az eseménynek. A szentség elfogadásakor IV. Károly, Szent István, Szent Imre herceg és a későbbi Árpád-ház szentjeinek nyomdokaiba lépett – utalt az esemény jelentőségére Udvarhelyi Erzsébet, a Gyűjtemény igazgatója bevezetőjében.

Márfi Gyula veszprémi érsek a koronázásra, mint szakrális eseményre utalva kiemelte, hogy régen a közjogi méltóságok hivatalba való beiktatása nemcsak világi fogadalomtétellel történt, hanem egyházi szertartáshoz is kapcsolódott. Ma már sokan megütköznenek, talán nevetnének is azon, ha mondjuk egy polgármestert szakrális szertartás keretében iktatnának be hivatalába, amint azt az uralkodókkal tették korábban, mondta. Pedig ez egyáltalán nem nevetséges, mert mind az állam, mind az egyház tevékenységének közös célja: az ember szolgálata. Az ember pedig nemcsak azért születik, hogy eltöltsön itt a földön néhány évtizedet, hanem azért, hogy eljusson az Égbe. „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével is, amely Isten ajkáról való” – idézte a főpásztor Máté evangéliumát (4,4.). Az állam elsődleges feladata, biztosítani polgárainak a természetes javakat, gondoskodni földi boldogulásukról. Az egyház szolgálata viszont elsősorban az, hogy biztosítsa, közvetítse az embereknek a természetfeletti javakat; a hitet, a reményt, a szeretetet, azon isteni erényeket, melyek által az ember képes felülmúlni önmagát. Irodalmi példákkal (Ady, Kosztolányi, Benjámin László lírai gondolataival) is illusztrálta mondandóját a főpásztor. Végül megvallotta: nagy öröm számára és büszkeség tölti el, valahányszor nagytiszteletű elődje, báró Hornig Károly portréja előtt elhalad, tudván, hogy ő koronázhatta meg a boldog emlékü Zita királynét.

Porga Gyula polgármester a város nevében mondott megnyitóbeszédet, méltatta a programadó kiállítást, amely minden esztendőben valami újat, többet mutat fel az embereknek, s egyúttal bizonyítja, hogy a város és az egyház kitűnő együttműködésben képes a Gizella Napok rendezvényét igényes, tartalmas, lélekemelő programokkal gazdagítani.

A kiállítást Habsburg György főherceg, nagykövet, IV. Károly király és Zita királyné unokája nyitotta meg, aki meghatottan emlékezett nagyszüleiére, akikről sokat mesélt neki édesapja, Habsburg Ottó. A főherceg a Madeira-szigetén töltött száműzetésre emlékezett, amikor a gyermekek apjukkal sok időt tölthettek el együtt, mivel akkor már Károly királyt nem szólította el az ország vezetésének nehéz feladata. Mesélt nagyapja a koronázás eseményéről is a gyerekeknek, amelyről azt mondta: egyik legszebb pillanat volt életében/életünkben. És át tudta adni gyermekeinek, Habsburg György édesapjának azt a hazafiasságot is, amely őt is jellemezte egész életében, s amely – tapasztalhatták sokszor a magyarok is – Habsburg Ottót is hevítette, mondta a nagykövet. Megvallotta, mennyire megtisztelő számára a most megnyíló kiállítás, amelyet szent helyen, az érseki palotában rendeztek nagy-

szülei emlékére. A sok családi kép láttán – mondta – szinte otthon érzi magát. Végül szólt nagyapja mély vallásosságáról is, arról, hogy ő királyi tisztét is szolgálatnak tekintette. Felidéződött IV. Károly beiktatásán tett ígérete: „Szeretném mind a két népemet, a magyart is, amelyiknek a királya lettem, és az osztrákot is, amelyiknek a császára lettem, Isten törvényei és az Egyház szociális tanítása szerint kormányozni.” Habsburg György főherceg IV. Károly király rövid uralkodási ideje alatt végbevitt szociális és egészségügyi reformjairól is beszélt. Szavaival közel hozta a századforduló és a 20. század első történelmét a hallgatóságához.

A megnyitón Mail József érseki helynök, aki 1985 és 1990 között tihanyi plébános volt, felidézte a IV. Károly-kálvária felállításának, majd barbár lerombolásának történetét. A kálváriát 1927. augusztus 15-én Rott Nándor veszprémi püspök szentelte fel. 1960-ban feldúlták, lebontották. Az érseki helynök felidézte Vass Sándor Alberik naplójából a kálvária lerombolásának történetét. Az akkori tihanyi plébános 1960. február 21-én levelet kapott Klempa Sándortól, amelyben az apostoli kormányzó hozzájárulása olvasható a kálvária lebontásához, amit később brutális módon romboltak szét. Majd Mail József, tihanyi plébános 1988-ban a tihanyi hívek kérésére kért elvi engedélyt a Veszprém megyei egyházügyi titkártól a kálvária visszaállítására. 1992. március 28-án Szendi József megyéspüspök, Várszegi Asztrik OSB pannonhalmi főapát és Habsburg Ottó, a Páneurópai Unió elnöke jelenlétében elhelyezte az újjáépítendő Kálvária alapkövét. 2007. április 21-én, a Kálvária felállításának 80. évfordulójára rendezett ünnepségen Márfi Gyula veszprémi érsek elhelyezte a Boldog IV. Károly király-kápolna alapkövét. 2013. szeptember 14-én a veszprémi érsek szentelte újra az újraépített IV. Károly-kálváriát. Az érseki helynök emlékeztetett arra, hogy a keresztút stációi szimbolizálták Magyarország sorsát, keresztre feszítését, IV. Károly király tragikus sorsát. Szólt Károly király és Zita királyné utolsó Magyarországon, Tihanyban töltött napjairól is, – a királyi pár 1921. október 26-ától október 31-ig tartózkodott a bencés apátságban – majd a madeirai száműzetéséről és IV. Károly király 1922. április 1-jén bekövetkezett haláláról. Mail József érseki helynök felidézte a tihanyiak máig tartó IV. Károly-tiszteletét.

Kovács Gergely történész, okleveles posztulátor IV. Károly király boldoggá avatásáról és Zita királyné folyamatban lévő boldoggá avatási eljárásáról szólt. Kiemelte mindkettejük életszentségét. IV. Károly már katonaként is a háború kiegyezéssel való befejezéséért tevékenykedett. A rábíztak sorsa iránt érzett felelőssége, hitvesi szeretete és családi életének szentsége, legfőképpen pedig mindenekfeletti istenszeretete és a Gondviselésbe vetett töretlen bizalma az, amely a magyar katolikusok – de az egyetemes Egyház – számára is példaképpé teszi őt. Bourbon-Pármái Zita hercegnő IV. Károly oldalán vált az életszentség megelőjévé, mutatott rá. IV. Károly megtanulta és hitvesének is megtanította, hogy nem harcolni kell és nyerni, hanem a béke áldását elhozni az ország számára. Férje halála után Zita királyné férfiakat megszegyenítő erővel nevelte fel nyolc gyermekét, s később a családi élettel párhuzamosan megélte az Istennek szentelt életet is, mikor időskorában a kolostor lett az otthona.

A Boldog IV. Károly apostoli király és Zita királyné emlékezete – 1916–2016 – Az utolsó király- és királyné-koronázás centenáriuma című, enteriőrbe illesztett kiállításon látható többek között a megkoronázatlan Zita királyné trónszéke és a koronázáson részt vett kalocsai érsek, Várady Lipót Árpád 1900. évi párizsi világiállításon nagydíjat nyert palástja és püspöksüvege a Kalocsai Érseki Kincstár gyűjteményéből. Fotódokumentáció mellett láthatók még az 1916. évi koronázás festett címerai a Budapest-Vári Nagyboldogasszony Főplébánia Egyházművészeti Gyűjteményéből. A Herendi Porcelánmanufaktúra magyar Szent Koronáról készített porcelánmásolata mellett Zita királyné ajándéka látható a Gizella Múzeum gyűjteményéből, amelyet Hornig Károly veszprémi püspöknek ajándékozott: egy bécsi ötvösműhelyben készült mives pásztorbot a magyar Szent Korona másával. Látható még Ligeti Miklós szobrászművész IV. Károly-büsztyje Kiss M. Jenő repülő alezredes gyűjteményéből és a veszprémi püspök királyné-koronázási jogát megerősítő 1216. évi oklevél valamint az 1916. évi koronázási szertartás írott dokumentumai a Veszprémi Érseki és Főkáptalani Levéltár gyűjteményéből. A Gyűjtemény igazgatója megköszönte a műtárgykölcsönzéseket mások mellett Kiss M. Jenő nyugállományú repülő alezredesnek, a Kalocsai Érseki Kincstárnak, a Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt.-nek, a Budapest-Vári Nagyboldogasszony Főplébánia Egyházművészeti Gyűjteményének, a Veszprémi Érseki Könyvtárnak és a Veszprémi Érseki és Főkáptalani Levéltárnak valamint az Országos Levéltárnak. A kiállítás kurátora Udvarhelyi Erzsébet, Nagy Károly és Král Éva. A kiállításon szakértőként közreműködött Maczó Ferenc és Kovács Gergely történész.

A Gizella Napok ünnepélyes megnyitóján közreműködött a Mendelssohn Kamarazenekar quintettje, Farkas Ferenc Hat magyar tánc című művével, a Magyar Koronaőrök Egyesülete és a Szolnoki Hagyományörzők Egyesülete. Az ünnepség végén Liszt Ferenc Magyar koronázási miséjéből hallgathattunk meg részleteket.

Toldi Éva

Fotó: Kövesdi-Róka Lajos

„SZENT IMRE ECCLESIA”

A SZENT IMRE-TEPLOMBAN FRESKÓS GELENCE – KIÁLLÍTÁS ÉS KÖNYVBEMUTATÓ

A gelencei Árpád-kori Szent Imre-templom a Kárpát-haza egyik legkeletibb pontján áll, a magyar egyházművészet és hagiográfia legjelentősebb alkotásait őrzi. Ötvözi a romanika, a gótika, a reneszánsz és a barokk stílusjegyeit. Freskói unikális értékűek, a székely falképfestészet leggazdagabb, legjelentősebb opusai. A templom a 13. század óta dacol az idő és a történelem viharaival. Világhírű Szent László-legenda- és Passió-freskósorozata mellett egyedülálló érték a szent hely festett kazettás mennyezete is. A műemléktemplom 1996-ban és 1998-ban is felkerült a világ száz legveszélyeztetettebb műemléklistájára. 2002-ben teljes restaurálás, felújítás után ünnepi szentmisén adták át a megszállt szentegyházat – hangzott el a Freskós Gelence című fotókiállítás május 8-i ünnepélyes megnyitóján Veszprémben a Szent Imre piarista és helyőrségi templomban.

A gelencei templom, e csodálatos ékszerdoboz kincseiből, falképeiből ad ízelítőt Mudrák Attila fotóművész, az Esztergomi Keresztény Múzeum munkatársa reprezentatív tárlata, mondta a kiállításrendező intézmény, a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény igazgatója, Udvarhelyi Erzsébet a rendezvény prologusában. A kiállítás válogatás Udvarhelyi Nándor, (a Kárpát-medence történelmi és művészeti értékeinek kutatója) a Kairosz Kiadó gondozásában nemrég megjelent Freskós Gelence című, Mudrák Attila fotóival illusztrált könyvből.

Nagy Károly apátkanonok, a veszprémi Szent Mihály-bazilika plébánosa ünnepélyes megnyitó beszédében párhuzamot vont a néhány nappal korábban megnyílt IV. Károly és Zita királyné emlékét idéző nagyszabású kiállítás pompája és a kicsiny gelencei templom értékeit bemutató kiállítás között. Olyan e mostani fotótárlat, mely közel ezeréves egyházművészetünk freskóinak világába ad betekintést, mint egy kicsi gyémánt a magyar Szent Koronából, azaz magyarságunk, magyar művészetünk meghatározó alkotóeleme. Összetartozik a két kiállítás lélekben, szellemben is, mondta. A kutatóember nagy érdeme, hogy meglátja a lényegét, meglátja a védeni való értéket és felmutatja azt, méltatta a szerző, Udvarhelyi Nándor

és a kiállító fotóművész nagyszerű összmunkáját. Majd felvette: Mit jelent látni, meglátni? Lélekkel, belső intuíciókkal látni, meglátni a világ titkait, mutatott rá. A fotográfus is eké-ként lát és láttat egyúttal. Meglátja Istent a 800 évvel ezelőtti festő(k) ecsetvonásaiban. Istent, aki Krisztuson keresztül vált láthatóvá a világban. A képek a természetfölötti felé irányítják figyelmünket. Láttatják a múltat, de a jövőt is. Érzékeljük a képekről, hogy a templom erős, megtartó, védő erőt sugároz, s ad át mindazoknak, akik kitartanak Isten mellett. A gelencei templom kazettás festett mennyezetéről szólva kiemelte: benne a székelység vitalitása, vidámsága és reménysége is tükröződik. Illusztrációképpen Reményik Sándor emblemikus versét idézte hallgatósága elé az apátkanonok: „Kicsi fehér templomotokba / Most minden erők tömörülnek / A holtak is mellétek ülnek. / A nagyapáink, nagyanyáink, / Szemükben biztatás vagy vád: / Ne hagyjátok a templomot, / A templomot s az iskolát!” (Templom és iskola)

A kiállításnyitón közreműködött a veszprémi Gizella Nőikar, majd utána rövid koncertet is adott az érseki palota dísztermében, ahol Karai József, Kocsár Miklós, Kodály Zoltán és Bartók Béla műveiből adtak elő a kórus tagjai énekeket. Majd Udvarhelyi Nándor ismertette könyvének tematikáját, szólt alkotói célkitűzéseiről, s részletesen elemezte a templom legértékesebb és egyedülálló két freskósorozatát, melyek egymás fölött 6-6 képpel követik egymást: az alsó sorban a Szent László-legenda eseményei, a felsőben a Passió története idéződik fel. Bevezetőjében a szerző elsőként a templomokhoz kötődő közösségek életéről, illetve Gelence és környéke történelméről, egyházi múltjáról szólt. Gelence Felső-Háromszék jelentős települése; a Kárpát-medence délkeleti csücskében, a Székelyföld déli részében, a Kárpát-kanyarban fekszik. A 4500 lakosú település 98 százaléka katolikus székely. Eltér a többségében református Orbaiszékától és inkább a katolikus Kézdivásárhely központú Kézdiszékhez sorolható. Hogy Gelence és a Csíki-medence népei ebben a környezetben megmaradtak katolikusnak a reformáció idején is, az a történészek szerint elsősorban a feren-

ceseknek köszönhető, a mikházi, Nyárad-menti, székelyudvarhelyi, csíksomlyói ferences kolostorok lelkipánczó tevékenységének, mutatott rá.

Felső-Háromszék területe már az 1241-es években lakott volt. Gelence falu első dokumentatív említése ugyan csak a 15. századból olvasható, de bizonyos, hogy Szent Imre benedikálású temploma már a tatárjárás előtt vagy a tatárjárás körüli esztendőben megépülhetett. Az 1499-es egyik pápai bullában ezézt már oly módon említik, mint egy ősi szentegyházat, „az Orbai székben lévő Szent Imre ecclesia”- t. Megemlítette a szerző a település történetében legjelentősebb személyiségeket, elsőként az unitárius Tholdalagi Mihály szerepét a falu fejlődésében a 17. században, aki gelencei felesége kedvéért áttért a katolikus hitre, s a falu védelmezője lett. Valószínűleg ő lehetett a templom festett kazettás mennyezetének a megrendelője is. Továbbá fontos szerepe volt Gelence életében Nagy Mózes helyi plébánosnak, aki a katolikus hit védelmében szolgált kilenc faluban a reformáció idején, s előmozdította, hogy a ferences rend Eszterneken megtelepedjék, kolostort építsen. Bemutatta Gelence neves személyiségeit, a helyi születésű Jantsó Ferenc szerzetes-dramáirót, Pap Vilmos 1848-as honvéd ezredesét és Pap Károly honvédőrnagyot, valamint Jancsó Benedek tanárt, történészt, íróst és Fekete János mártír papot, a falu egykori plébánosát, aki a Securitate földalatti celláiban fogolyként halt meg 1952-ben, illetve Bodor György politikus-történészt, aki 1976-ban történt haláláig küzdött a magyarság, a székelység összetartásáért. Bemutatta a gelencei címet, amelynek középpontjában Szent Imrére és Szent Lászlóra utaló jelképek (hercegi korona, csatabárd) láthatók. Szólt a templomépület szerkezetéről, a templombelső oltáraitól, az átépítésekéről az egyes korszakok stílusváltozásait követve, a nyugati falon Szent Jakab apostol legendájának csodajelenetéről, a Betlehemi gyermekgyilkosságról és a Menekülés Egyiptomba falkepi ábrázolásairól, valamint a déli oldalon az Utolsó ítélet és Alexandriai Szent Katalin történetét megörökítő freskóiról. Végül az 1802-es földrengés okozta nagy károkról, melynek következtében a templom veszélyeztetett állapotba került, bezárták, s mármár lebontását tervezték. Végül Udvarhelyi Nándor a templom freskóit szemléltette kivetített képeken, s rámutatott, hogy milyen lelki-tartalmi kapcsolat fedezhető fel a Szent László-legenda és a Passió-sorozat egymás alatt-fölött elhelyezkedő képei között. A 16–17. században a reformáció éveiben feltehetően a freskókat lemeszelték, mondta, s egészen 1882-ig a feledés homályába merült, hogy micsoda kincseket rejt magában az épület. Akkor azonban egy műkincs összeírás alkalmával a már régóta bezárt épületet bejárva, rábukkantak a templomtérben – ahol a meszelést is lemosta már az eső a falakról – az értékes freskókra. S ez mentette meg a templomot a lebontástól. A szentély helyreállítása azonban csak 1932-ben kezdődött el, s utómunkálatai még az 1970-es években is folytak. Mivel az 1990-es évekre ismét aggasztóan veszélyes állapotba került a templom, felvették a világ száz legvesélyeztetettebb műemléke közé, s ennek nyomán kezdődhetett meg egy nemzetközi alapítvány révén a helyreállítása, restaurálása. 2002-ben a megújult, megszépült templomot ünnepléses szertartás keretében adhatták át a hívek közösségének.

A könyvbemutató alkalmával a *Freskós Gelence* című kötetet a szerző dedikálta a hallgatóságnak. A kiadvány a Boldog Gizella Főegyházmezei Gyűjteményben és műemléképületeiben megvásárolható.

Toldi Éva

TEVÉKENY SZERETET CSALÁDBAN ÉS KÖZÖSSÉGBEN

Udvarhelyi Olivér elnök köszöntőjében kiemelte, hogy Gábor atya huszonévesen lett érseki titkár Kalocsán, jánoshalmi plébánosként megszervezte a karitást, Veszprémben a VHF szeminaryumi előjárójaként tevékenykedett, jelenleg pedig a Budapesti Központi Szeminaryium rektorhelyettese.

Gábor atya a Szemek tükréből tekint rád az Isten című, vele készült beszélgető-könyv témái köré csoportosította előadását. Számos hangulatos, mulattató, vagy éppen megindító, érzelmekeket felkavaró anekdotán keresztül juttatta el hallgatóságához az évtizedek lelkipásztori munkája során érlelődött gondolatait.

A „családmesék” kapcsán nemcsak népes családjával ismerkedhettek meg a résztvevők, hanem azzal a meggyőződéssel is, amelyre a fogyatékkal született testvére és unokaöccse révén jutott: a betegség nem átok, hanem áldás. A sérüléssel született kisgyermek nem nyomorítja meg a család életét, hanem felszítja a tevékeny szeretet és az összetartozás érzését.

A plébániai közösségekkel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a mindenkit befogadó közösség az igazi. A rátermett plébános nem saját maga dönt mindenről, és mindenkinek teret ad, aki hajlandó a közösségért dolgozni. Az alázat és a türelem fontosabb lehet a teológiai képzettségénél.

A katolikus egyház helyzetét tekintve elmondta, hogy a sokat emlegetett paphiány nem biztos, hogy annak elsovadásához vezet. Ez a vélemény inkább a túlzottan pap-centrikus egyházkép miatt alakulhatott ki. Az egyházat valójában a papok és a hívek együtt alkotják, tehát a hívek felelőssége sem kérdőjelezhető meg egy közösség hitéletében.

A hitoktatás bevezetése az iskolába öröndetes, de a módja nem mindig szerencsés. Gábor atya nem tartja helyesnek, hogy a hittanból osztályozott tantárgyat kreáltak, ez így nem viszi közel a gyerekeket Jézus szeretetéhez. Más módszerek lennének kívánatosak.

Bízhatunk Jézusban. Ő a legapróbb dolgokra is figyel az ember életében, és mindig segít. Lehet, hogy olykor ezt csak évek múlva látjuk be, amit Gábor atya életpéldái is igazoltak.

Demény Anna

FŐEGYHÁZMEGYEI MINISTRÁNS TALÁLKOZÓ

A veszprémi Boldog Gizella Szeminárium papnövendékei szervezésében április 23-án tartották a szokásos évi főegyházmegyei ministráns találkozózt. A Főtisztelendő Atyák több mint 300 ministránssal érkeztek a Veszprémi Hittudományi Főiskolára. A találkozó szentmisével kezdődött, melynek főcelebránsa dr. Márfi Gyula érsek volt.

A szentbeszédet Tál Zoltán hivatásgondozási- és ministráns referens atya tartotta. A gyerekeknek feltette a kérdést, hogy amikor ministrálnak, akkor kit szolgálnak a papot vagy a Jóistent?! A pap szolgálatán keresztül a ministránsok a Jóistent szolgálják. Hangsúlyozta, hogy a gyerekeknek fontos tudniuk, hogy ők a szentmisen szolgálnak és nem pedig szerepelnek.

A szentmise után a ministránsok csapatokba szerveződve a kispapok által összeállított akadályversenyen vettek részt. A különböző településekről érkezett ministránsok a játékos feladatok során ismerkedtek, beszélgettek egymással. Az egyes állomáshelyeken kipróbálhatták tudásukat és ügyességüket különösen népszerű volt a kötélhúzás és idén először az ugrálóvár. Nagy öröm volt mind a főpásztor mind a gyerekek számára, hogy találkozhattak a ping-pong asztalnál.

A főiskolán, a szemináriumban és ezek udvarán lévő helyszíneken papok, kispapok, főiskolások és a Szaléziánium munkatársai is várták a ministránsokat.

CÉLT ADÓ, ÉLETBE HÍVÓ UTAKON

Kit szolgáltok? A papot, aki az oltárnál áll vagy az Istent? A pap Isten embere. De hát milyen az Isten? – faggatták Jézust is a tanítványok. Egy kisgyermek mondta egyszer: Isten olyan, mint az apukám, csak sokkal nagyobb... Isten valóban atyánk és legfőbb gondviselőnk minden időben. Tál Zoltán atya beszélt erről nemrég az oltárszolgálatban résztvevő fiataloknak az idei egyházmegyei ministráns-találkozón Veszprémben.

E szavak később visszacsenghetnek a fiatalok számára, hiszen a találkozó dévai gyerekek egy csoportjával és nevelőikkel is beszélgethettek. Pál Éva és Selmi Gábor nevelők beszámolójából kicsendült ugyanis, hogy a Bőjte Csaba testvér által létrehívott otthonokba a gyermekek leginkább az apai-anyai szeretet csorbulása, a család szétesése, elvesztése folytán kerülnek, s lelki árvaságukban éppen ennek a hiánynak pótlását keresik nevelőikben. Aki látta már Csaba testvért a gyermekek karéjában, ahogy azok belecsimpaszkodnak, hozzábújnak, az megérezhette azt a szeretetét, szülő iránti vágyakozást (felnézni valakire, akibe egészen belekapaszkodhatunk a nehéz helyzetekben, kudarcok idején is), ami ezeket a fiatalokat mozgatja.

A kis hat fős dévai gyerekcsoport Németországból, Frankfurtból érkezett Veszprémbe éppen, ahol a helyi magyar katolikus egyházközség és plébánosa, Takács Pál atya meghívottjaként egy hetet tölthettek el kirándulásokkal, énekes-táncos műsoros fellépéseikkel. Minderről boldogan számoltak be a fiatalok. Rendkívül fontosak az ilyen utak, erősítették meg nevelőik, hiszen ezeken olyan emberekkel, élethelyzetekkel, életpéldákkal találkozhatnak a dévai gyerekek, amelyek életre szóló inspirációt jelenthetnek későbbi életükben is. Ez segíthet, célt adhat további életüknek, ezek az élmények megóvhatják őket attól, hogy visszasüllyedjenek majdan korábbi életterükbe, ha kilépnek az önálló életbe. Sőt, abban is segíthetnek, hogy másokat támogassanak kiemelkedni a mélyből.

Ugyanakkor megható volt hallgatni Pál Éva nevelő beszámolóját arról, hogy Frankfurtban, ahol sok támogatójuk van, ahonnan nagylelkű segítséget kapnak évek óta, megismerkedhettek jótevőikkel is. Előtte azt hitték, mesélte, hogy ők dúsgazdag emberek lehetnek, akik könnyen oszthatnak vagyonukból, s kiderült, hogy egyáltalán nem így van. Olyan emberek támogatták őket komoly összegekkel, akik például reggeltől estig egy öregotthonban dolgoznak, emelgetik a beteg időseket, vagy más területen kemény kétkézi munkával keresik kenyerüket. Mintha csak „a szegény asszony kétfillérje”-példázatának ismétlődését tapasztalták volna meg körükben, idézték. Majd a ministráns-találkozó fiatal résztvevői dévai kortársaik életéről, mindennapjairól, hitéletéről érdeklődtek. Déván több százan laktak hátrányos helyzetű fiatalok, hangzott el. Elsősorban olyanok, akiket szüleik eldobtak, vagy mélyszegénységben élve taníttatásukat, ellá-

tásukat nem tudták megoldani. A legtöbben pedig olyanok, akiknek szülei elmentek külföldre dolgozni, s gyermekeiket vagy a nagyszülőkre bízta, vagy csak Isten szabad ege alatt „felejtették őket”. Óvodásoktól a felnőtt korba lépőkig vannak közöttük gyermekek, fiatalok, akik a dévai ferences templom melletti két tömbházban vagy a város egyes területein családi házakban laktak nevelőikkel. Egy lakásban egy nevelő vagy nevelőnő mint anya vagy apa 10-14 gyermek szerető gondozásáért, neveléséért felelős. Ritkább az, hogy egy házaspár vállalja saját gyermekei mellett az elveszejtett gyermekek nevelését is. Sajnos sokan vannak olyanok a gondozottak között, akik vakáció idején sem mennek haza, mert nincs hova menniük.

A fiatalok, ha végeztek tanulmányaikkal, ami önállóvá válásukhoz szükséges, elhelyezkedésükben is segítik őket még egy darabig. Tanulmányaik mellett pedig dolgoznak a kertekben, néha mezei munkában is, virágokat gondoznak, nyáron a befőzések során is segédkeznek, így hasznos ismereteket sajátíthatnak el későbbi önálló életükhöz. Minden vasárnap az ünnepi szentmisével teljes, de hétköznapiakon is vannak szertartások templomukban.

A lányok sokat kézimunkáznak (horgolnak, hímeznek), s e termékeiket árulják is. Bárhová mennek, külföldön-belföldön is kapósak ezek a kézimunkák, a bevételek pedig segítik őket az útjaik benzinköltségének előteremtésében. S ez is felkészítés értékű a felnőtt életre, hiszen megélhetési tippet is ad egyúttal a gyerekeknek.

Nagyon sok helyen megfordultak már, s mindenütt különleges szeretettel, sokszor szinte áhítattal fogadták őket – me-

séli Selmi Gábor –, ami zavarba is hozza sokszor őket. „Azt hiszik mi olyan jók vagyunk, s néha bizony nehéz ennek megfelelni” – vallja. Amit még megtapasztalnak útjaikon, az a nagy-nagy bizalom, ahogy velük szemben viseltetnek az emberek. Mindez meghitté, valóban családiassá formálja közösségeiket.

A kis csoport tagjai útjaik során nagyon szeretnek énekelni, s ezért meg-megállnak, s egy kis spontán koncertet adnak néha az utcai forgatagban is. Gábor és egyik nevelőtársa gitárral kíséri ezeken az alkalmakon a gyerekeket. Ilyenkor körjük sereglenek az emberek, hiszen a zene, az ének felemelő, léleknyitogató erejű. A veszprémi beszélgetés végén is énekszó zárta az együttlétet. A helybéliek megtanulták a dévai fiatalok egyik legkedvesebb énekét, amelynek Örökség-dal a címe, s amelyben szinte himnikusan csendül fel az erdélyi magyarok hazafias hűsége. A közös ének során sokak szemében megcsillant a könny a ritmikusan ismétlődő refrén nyomán: „Megtanulom, megőrzöm, / tanítom, továbbadom, / a szüleim nyelvét a gyerekeim hangján megkopni nem hagyom...”

*Keresztény Élet
Toldi Éva*

BOLDOG GIZELLA, A FŐEGYHÁZMEGYE TÁRSVÉDŐSZENTJÉNEK ÜNNEPE

A Veszprémi Főegyházmegye társvédősztentjét, Boldog Gizellát ünnepelték szombaton, május 7-én Veszprémben. A hagyományos Főegyházmegyei zárándoklaton az ünnepi szentmise főcelebránsa Márfi Gyula érsek volt, aki köszöntötte a város vezetőit, a híveket, valamint a Passauból érkezett vendégeket, kiemelve, hogy már 20 éve, 1996-ban érkezett Veszprémbe a Passau-i Egyházmegye ajándékként Boldog Gizella királyné karereklyéje. Az ereklyét ezen az ünnepen a szentmise idejére díszes körmenetben helyezik el a Szentháromság téren felállított színpadra, ahol a szentmisét a főegy-

házmegye papságával együtt mutatja be a főpásztor.

Az idei évben az ünnepi szentmise szónok Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök volt. Szentbeszédét a másnapi nagy ünnep kapcsán hangsúlyozta, hogy Urunk Mennybemenetelével elkezdődött egy új világ, amelynek következtében az évszázadok során egy új kultúra, egy új világ valósult meg, melynek alapja a kereszténység volt. Ebbe nőtt bele Gizella is, aki családjában megtanulta, hogy imádság nélkül senki nem lehet keresztény. Gizella nyitott volt Isten akaratára, így mikor István feleségül kérte, felismerte és elfo-

gadta Isten akaratát, eljött ide és kettejük szövetsége teremtette meg ennek az országnak a keresztény gyökereit. Nem volt könnyű az élet, de a sok nehézség és veszteség mellett is az imádság adott erőt számukra. Európa ma sem létezhet kereszténység nélkül, ezért is fontos, hogy része legyen életünknek az imádság és megerősödünk a családi élet erényeiben. Példakép ebben számunkra az első magyar Szent Család, hogy keresztényi kötelességünket teljesítve Isten irgalmából tudjuk a jövőnket, mint a keresztény Európa jövőjét nemcsak szemlélni, hanem építeni is – zárta beszédét a székesfehérvári egyházmegye főpásztora.

GIZELLA – KUPA

Rendhagyó módon a Szilágyi Keresztény Iskola az idei évben is 8 csapat részvételével rendezte meg a Gizella – kupa labdarúgó tornát U15 korosztály részére.

Két csoportban, két helyszínen, a Padányi Iskola és a Szilágyi Iskola tornacsarnokában folytak a küzdelmek. Mindkét csoportban nagyon izgalmas, jó mérkőzéseket láthattunk.

Az „A” csoport végeredménye:

1. Szilágyi Keresztény Iskola, Veszprém 2. Szent István Iskola, Pápa 3. Nepomuki Iskola, Várpalota 4. Tótvázsony .

A „B csoport végeredménye:

1. Szent István Iskola, Ajka 2. Padányi Iskola, Veszprém, 3. Ranoider Iskola, Keszthely 4. Nagyboldogasszony Iskola, Tapolca. A csoportmérkőzések után a helyosztók következtek.

Bronzmérkőzés: Szent István Iskola, Pápa- Padányi Iskola, Veszprém: 0:0 büntető rúgásokkal a Padányi iskola csapata szerzte meg a bronzérmét.

A döntőt a Szilágyi Iskola Veszprém – Szent István Iskola, Ajka csapatai játszották. Nagyon fordulatós, izgalmas mérkőzés volt, amelyet a Szilágyi Iskola csapata nyert meg 3:2-re!

A szentmise végén a Veszprémi Főegyházmegye Boldog Gizella emlékérmét adományozott dr. Kredics Lászlónak, a Veszprémi Érseki Könyvtár nemrégiben nyugalomba vonult vezetőjének, valamint Vasáros József c. főesperesnek, nyugalmazott plébánosnak, aki a főegyházmegye hitoktatási referense volt nyugalomba vonulásáig.

A szentmisén évek óta nagy számban vesznek részt a főegyházmegye által fenntartott iskolák diákjai is. A szentmise végén minden iskolából egy-egy diák Szent Imre díjban részesül kiemelkedő tanulmányi, hitéleti és közösségi tevékenységéért. Az idei díjazottak: Tompa Melinda, Szent István Római Katolikus Általános Iskola Pápa; Edvy András, Padányi Biró Márton Római Katolikus Gimnázium, Egészségügyi Szakközépiskola és Általános Iskola, Veszprém; Dorogi Dézi Zsuzsanna, Padányi Katolikus Gyakorlóiskola Tótvázsonyi Tagiskolája, Tótvázsony; Gerstmár Veronika, Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános és Alapfokú Művészeti Iskola, Veszprém; Bálint Lilla, Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola, Várpalota; Kéri Anna Katica, Ranolder

János Római Katolikus Általános Iskola, Keszthely; Horváth Réka, Szent István Király Római Katolikus Általános Iskola, Ajka; Hegedüs Olivér Róbert, Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola, Tapolca.

A torna végeredménye:

1. Szilágyi Keresztény Iskola, Veszprém
2. Szent István Iskola, Ajka
3. Padányi Iskola, Veszprém
4. Szent István Iskola, Pápa

A tornán a legjobb teljesítményt nyújtó játékosok különdíjban részesültek:

Legjobb kapus: Szente Erik- Ajka

Legjobb játékos: Lengyel Kálmán – Szilágyi DSE

A tornagyőztes csapat: Varga Tünde edző, Szurómi Benedek, Tóth Balázs, Toros Máttyás, Szabó Adrián, Mészáros Ádám, Czvetkó Bendegúz, Jenei Gergő, Kovács Benedek, Lengyel Kálmán

A szentmise után körmenetben vonult a papság és a hívek a Szent Mihály Bazilikába, ahol a Szent Kapun áthaladva imádkoztak a Szentatya szándékára, majd pedig az oltár előtt elhelyezett feszület előtt hitvallást téve elmádkozták a szentévi imádságot, végül a főpásztor a bűnbánat jeleként meghintette a jelenlévőket szentelt vízzel. Végezetül a Szent Mihály kórus köszöntötte Boldog Gizellát.

A délután folyamán az iskolások akadályversenyen vettek részt a Várban, ahol a Szaléziánum munkatársai a főegyházmegye papnövendékeivel az Irgalmasság Szentévéhez kapcsolódó feladatokkal várták a diákokat. Ezzel egyidőben harmadik alkalommal rendezték meg a Szilágyi és a Padányi iskolában a Gizella kupa futball-versenyt.

A nap a Bazilikában zárult, ahol átadták a Szent Imre okleveleket az iskolák által jelölt diákok számára, majd minden iskola rövid műsorral köszöntötte Boldog Gizella királynét, az Irgalmasság szentévének alkalmából.

A nap zárásaként Márfi Gyula érsek a királyné ereklyéjével megáldotta a jelenlévőket.

Szent Imre oklevelet vehettek át:

Csatlós Jácinta, Tüske Krisztina, Herber Márton, a pápai Szent István R.K. Ált. Iskola,
Havér Kata, Lengyel Kálmán, Czvetkó Bendegúz, a Szilágyi Keresztény Iskola,
Poór Júlia, Enyedi Vivienn, Orbán Laura, a várpalotai Nepomuki Katolikus Iskola,
Tihanyi Manó, Pál Bendegúz, Nagy – Kövi Balázs, a keszthelyi Ranolder iskola,
Korbély Violetta, Rapi Kitti Krisztina, Takács Leila, az ajkai Szent István Király Ált. Iskola,
Pintér Stefánia Viktória, Gál Péter Benedek, Szabó Tamara, a Padányi Katolikus Iskola, valamint
Bencze Fanni, Molnár Barbara, Neszler Dáriusz, a tapolcai Nagyboldogasszony Katolikus Iskola diákjai.

HERMANN ISTVÁN MONOGRÁFIÁJÁNAK BEMUTATÓJA

A veszprémi egyházmegye igazgatása a 18. században (1700–1777) című kötet bemutatójára került sor május 2-án – a Gizella napok keretében – a Szaléziánumban. A könyv a Magyar Nemzeti Levéltár Veszprém Megyei Levéltára és a Veszprémi Érseki és Főképtalani Levéltár közös kiadványaként jelent meg.

Az elmúlt évtizedben mind hangsúlyosabbá vált a 18. századi egyháztörténet kutatása, így a most bemutatott mű is szervesen illeszkedik a két archívum kiadványsorozatának tematikájába. A megyei levéltár kiadásában jelent meg az elmúlt években a 18. század nagyhatású püspöke, Padányi Biró Márton halálának 250 éves évfordulója alkalmából rendezett tudományos konferencia tanulmányai, a főpásztor végrendelete, illetve az általa 1757-ben a püspöki székvárosról készített lélekösszeírás; az érseki levéltár pedig az 1727-ben és 1755-ben a székeskáptalan birtokainak urbáriumait tárta a nagyközönség elé forráskiadás formájában.

Hermann István 2002 és 2008 között az érseki archívum munkatársa volt, 2008 óta a Veszprém Megyei Levéltár igazgatója. Immár tíz éve foglalkozik a veszprémi püspökség 18. századi történetével, és doktori disszertációja is e témából született 2011-ben. Jelen kötetben kutatásainak összefoglalását adja az érdeklődők elé. A kötet lépésről lépésre mutatja be a katolikus plébániahálózat reorganizációját a török kiűzése utáni évszázadban. A veszprémi

püspökség területén a 18. század elején alig két tucat plébánia működött, azok is jellemzően néhány szerzetesrend – ferences, kapucinus – fenntartásában, míg a korszak végén már 185 plébánia végezte a hívek pasztorálását. Az egyházmegye ekkor a mainál lényegesen nagyobb területet foglalt magában: 1777-ig, a székesfehérvári és szombathelyi püspökségek megalapításáig a veszprémi püspökség része volt Fejér és Pilis megye, Zala megye középső és nyugati sávja, továbbá az 1993-ban felállított kaposvári püspökség teljes területe is. A kötet kitér az egyházigazgatás középső szintjén lévő esperesi kerületek és a főesperességek fejlődésére, területi kiterjedésük változásaira. A munka részletesen elemzi, valamint lényeges megállapításokat közöl a püspökök és közvetlen munkatársaik kapcsolatáról, a kanonoki testület összetételéről és a helynökök működéséről. E folyamatokat, továbbá a hívek felekezeti viszonyainak, valamint az egyes plébániák jövedelmi viszonyaiban bekövetkező változásokat térkép-

melléletek teszik szemléletessé.

A könyvbemutatón a kiadványt Dr. Gárdonyi Máté, a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola tanára méltatta, a szerző pedig a térképmelléletekből nyújtott vetített képet a közönségnek. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Dr. Márfi Gyula érsek és Dr. Mail József gazdasági helynök.

AZ ÉRSEKI LEVÉLTÁR HÍREI

A Veszprémi Érseki és Főképtalani Levéltár leggyakrabban kutatott sorozatai az év áprilisától az interneten is elérhetővé váltak. Ezzel párhuzamosan megújult az archívum honlapja, amely ezentúl a www.veflevertar.hu címen érhető el.

Az internetes felületen történő regisztrációt követően a kutatói kíváncságnak megfelelően kiválogatott iratsorozatok kényelmesen elérhetővé váltak akár otthonról is. A tudományos célú kutatást elsősorban a 18. század első feléből származó egyházlátogatási jegyzőkönyveknek, a püspöki hivatal 1834 és 1950 közötti, valamennyi hivatalos ügyiratát regisztráló iktatókönyveinek, továbbá az 1527 és 1785 közötti püspöki birtokjogi iratok mutatókönyvének digitális fényképei segítik. A családfakutatók számára elérhetővé váltak az 1895 és 1918 közötti egyházi anyakönyvek másodpéldányai, továbbá a 18. század közepén az egyes plébániák lakosságáról két alkalommal (1757, 1771) felvett lélekösszeírások. A böngészés regisztráció után vehető igénybe.

További terveink között szerepel az anyakönyvi másodpéldányok fényképeinek 1925-ig történő bővítése, a püspöki körlevelek 1860 és 1950 közötti példányainak, valamint a 18–19. századi, kéziratos térképeinknek közzététele. Más egyházi levéltárak pozitív tapasztalatai és állományvédelmi szempontok alapján felvetődött az 1895 előtti eredeti plébániai anyakönyvek digitalizálása és internetes közzététele.

A Veszprémi Érsekség Egyháztörténeti Bizottsága 2016 augusztus 24–25-én a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán ismét tudományos egyháztörténeti konferenciát szervez „A forradalom előtt és után. A veszprémi egyházmegye 1945 és 1972 között” munkacímrel. A másfél napos konferenciára, korábbi rendezvényeinkhez hasonlóan, új kutatási eredményeket tartalmazó előadások hangzanak el, amelyek a püspökség életét mutatják be a megjelölt időszakban. A témák sorában megtalálhatók a püspöki székváros életére, az egyes ordináriusok tevékenységére, a püspöki hivatal működésére és az egyházmegye területén élt hívek mindennapjaira vonatkozó beszámolók.

Az újjáalakult egyháztörténeti bizottság feladata szándékaink szerint az egyházmegye-történeti munkák összehangolása és előmozdítása, valamint az egyházmegye-történeti összefoglaló kiadvány előkészítése. A 2014-ben „Szerzetesrendek a veszprémi egyházmegyeben”, illetve a 2015-ben „Háborús évek. A veszprémi egyházmegye a második világháború idején” címmel megrendezett konferenciáinkhoz hasonlóan mostani szimpóziumunk is illeszkedik e középtávú programba. A rendezvény során tervezzük bemutatni a 2015-ös konferencián elhangzott előadások tudományos igényű tanulmányokká szerkesztett tanulmánykötetet.

dr. Karlinszky Balázs

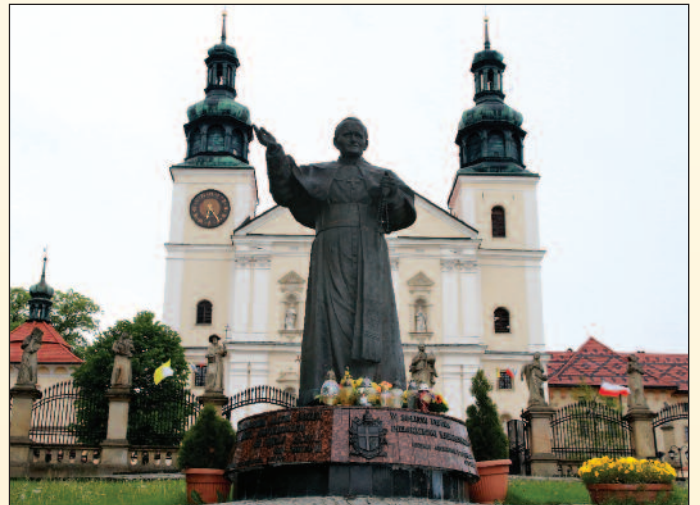
FŐEGYHÁZMEGYEI ZARÁND

Az Irgalmasság Rendkívüli Szentévében zarándoklatra indultak a Veszprémi Főegyházmegye papjai és hívei Márfi Gyula érsek vezetésével. A két busszal útra kelt, több mint 70 zarándokot elkísérték az útra a Főegyházmegye kommunikációs felelősei, a Szaléziánus munkatársai.

A május 17-i, hajnali indulás után az első állomás Wadowice volt, Szent II. János Pál pápa szülővárosa. A borongós időben is rengetegen vártak arra, hogy bejussanak a Szent Pápa szülőházába, amely múzeumként működik és a Szentatya életét hozza a látogatókhoz közelebb. Közvetlenül mellette található a Szűz Mária Bazilika, ahol a keresztelőkút is megtalálható, ahol Karol Wojtyła 1920. június 20-án megkeresztelték. Az egyik oldalkápolnában őrzik a Szent Pápa vérereklyéjét, jelképesen svájci gárdisták vigyázzák a Szentatyát. A Szentatya 1992-ben adományozott Bazilika Minor címet a templomnak, ahol nemcsak püspökként, de pápaként is többször megfordult. Itt mutatta be a zarándokút első

szentmiséjét Márfi Gyula veszprémi érsek a zarándoklat szervezőjével, Nagy Károly c. apát, kanonok, esperessel, a veszprémi bazilika plébánosával, Horváth Lajos esperes, bakonyánai plébánossal, Primász G. Róbert ciszterci, h. esperes, nagyesztergári plébánossal, Halmágyi Zoltán ösküi plébánossal, Megyesi Ferenc pápai káplánnal és Nagy N. Lénárd ciszterci atyával. Szentbeszédében a főpásztor felidézte a Szent Pápával történt találkozásait, egyszerű, közvetlen, nyitott, érdeklődő személyiségét, hatalmas tudását, gondoskodását, amellyel az egész világra hatással volt. A szentmise után a zarándokok imádkoztak a keresztelőkút mellett, majd érseki áldással indultak tovább a következő állomásra Kalvaria Zebrzydowska.

A ferencesek által gondozott kegyhely évszázadok óta dél Lengyelország egyik vallási központja. A Mikołaj Zebrzydowski által XVII. század elején alapított búcsújáráhely barokk stílusú székesegyházból, kolostorból, templomok együtteséből, valamint barokk és manierista kápolnákból, az úgy nevezett "Kalvariai kereszttűből" áll. Kalvaria domborzata Jeruzsáleméhez hasonlít és jeruzsá-

lemi kálváriát utánozza. A kb. 6 km² területen a Bazilikán kívül, 41 szakrális jellegű épület (kisebb nagyobb templomok, kápolnák, hidacsok és szobrok) található, amelyek között híres "kalvariai ösvények" futnak. A zarándokok körbejárták a kolostort, és a templomot, majd továbbindultak Krakóba.

Krakó városában a sok érdekesség és a történelmi lengyel-magyar emlékeket idéző pillanatok legnagyobb emléke a vár, a Wavel, ahol nemzeti szentjüknek Szent Stanislawnak ereklyéjét őrzik, de megtaláljuk Szent Kinga és Báthory István síremlékeit és ereklyéjét is. A székesegyház falai között hangzott fel Szent Kinga oltára előtt az ősi magyar himnusz a zarándokok ajkáról. A főtéren a Mária templom csodálatos szárnyas oltára, a posztóház mind egy-egy emléke a zarándoklatnak.

Délután a zarándokút az Isteni Irgalmasság Szentélyébe vezetett, ahol az Irgalmasság Anyja Nővéreinek Kongregációja rendházában megtekintették Szent Fausztina celláját, majd az 1942-ben Adolf Hyla által festett, a krakkói kolostor számára készült ún. krakkói irgalmas Jézus képet, és imádkozhattak Szent Fausztina ereklyéje előtt. Szent Fausztina nővér (1905-1938) kapta meg a ki-nyilatkoztatást az Isteni Irgalmasság terjesztéséről.

A Bazilikát 2002. augusztus 17-én, Szent II. János Pál által szentelte fel, aki ekkor az egész világot az Isteni Irgalmasságnak ajánlotta. Itt kell megjegyezni, hogy a Fausztinát a 2000-es jubileumi évben avatta szentté és ekkor rendelte el, hogy húsvét második vasárnapja legyen az Isteni Irgalmasság vasárnapja. A templom egyik érdekessége a bazilika alatti részben a különböző országokból érkező zarándokok számára tervezett 5 kápolna, amelyek közül az egyik magyar. A kápolna teológiai-művészeti koncepcióját Puskás László görög katolikus pap és festőművész dolgozta ki és készítette el feleségével, Nadiával együtt 2003-2004 között, külön érdekesség a veszprémi főegyházmegye hívek számára, hogy mindezt Monostorapátiban lévő otthonukban. A díszítés mozaiktechnikával készült, a képeken közös, lengyel-magyar szenteket és boldogokat láthatunk, köztük a veszprémi Boldog Ilonát és a boldoggá avatásra váró litéri vértanú lányt, Bódi Mária Magdolnát.

A kápolna a Szentek közössége nevet kapta. A Magyar Katolikus Egyház adományaként 2004. október 9-én szentelte fel Erdő Péter bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érsek a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia számos tagjának jelenlétében. Szentbeszédében a főpásztor az Isteni Irgalmasságot párhuzamba állította a szeretet fogalmával. Az irgalmasság testi cselekedeteinek gyakorlásával a három szeretetfajta (erosz, filia, agapé) közül az agapét, a legmagasabb rendű szeretet gyakorolhatjuk.

Innen a Szent János Pál-templomba vezetett a zarándokok útja, melyet 2013. június 23-án szentelt fel II. János Pál pápa volt titkára, Stanisław Dziwisz krakkói érsek. A templom a „Ne féljetek!” II. János Pál Központban található. A Papi kápolnában helyezték el az eredeti sírkövet, amely a lengyel pápa sírját fedte a római Szent Péter-bazilikában. A falakat mozaikok díszítik, melyeket egy szlovén jezsuita szerzetes, Marko Ivan Rupnik tervezett – ez a szerzetes készíti a gazdagréti Szent Angyalok templom mozaik díszítését is.

A harmadik nap a zarándokok útja Lengyelország lelki fővárosába, Czestochowába vezetett, Jasna Gorára, ami magyarul a Fényes Hegy, mely nevet a kolostort alapító magyar pálos szerzetesektől kapta, akik 1382-ben érkeztek ide. A hagyomány szerint Szent Lukács apostol festette a Fekete Madonna képet. Nagy megtiszteltetés volt a veszprémi főegyházmegye iránt, és a jelenlévő főpásztor felé, hogy déli 12 órakor a jelenlévő atyákkal együtt ünnepi érseki szentmisét mutathatott be a kegykép előtt. E szentmiséhez csatlakoztak a hévízi zarándokok is plébánosukkal és káplánjukkal. Elmélkedésében a Szűzanya tiszteletéről hallhattak a zarándokok, melyet érsek atya a költők ajkáról tolmácsolt. A kolostorral és kör-

nyékével ismerkedés után a késő délutáni órákban egy utolsó Üdvözléggel búcsúztak a zarándokok az Égi Anyától.

A hazatérés napján a Tatra lábához, Zakopanéba vezetett a zarándokok útja. Szent János Pál pápa is nagyon szerette a hegyeket, szeretett túrázni, itt is sok emlék kötődik hozzá. A Fatimai Szűzanya kegyképét Stefan Wyszyński érsek kapta Fatima püspökétől még az 1960-as években, melyet a Fatimai Szűzanya itteni kegyhelyén őriznek. A Szent II. János Pál pápa elleni merénylet megdöbbentette az itteni híveket is, és plébánosuk vezetésével elhatározták, hogy a Szentanya gyógyulásáért hálaadóan megépítik a Fatimai Szűzanya bazilikáját. Itt mutatta be hálaadóként a zarándokokkal együtt lévő papokkal a zarándoklatot záró szentmisét Márfi Gyula érsek.

Innen a zarándokok a főpásztor áldásával indultunk haza, azzal az ígérettel és erősítéssel, hogy a lengyel-magyar barátság üzenetéből erőt kell meríteni nekünk az evangélium bátor átadására is.

PLÉBÁNIAÁLDÁS ÉS BÉRMÁLÁS ALSÓÖRSÖN

Szeles napokkal köszöntött ránk a szelek hónapja, április. Így volt ez ma, 10-én, vasárnap is. Borongós, hideg ünnepnek ígérkezett a nap. Ünnepe az alsóörsi katolikus közösség számára, hiszen az új plébánia épület elkészültével, ma került sor annak megáldására.

A Veszprémi Főegyházmege érsek főpásztor, Dr. Márfi Gyula a misét megelőzően arra kérte a templomot zsúfolásig megtöltő híveket, hogy vonuljanak ki a kertbe az új plébániaépület közelébe.

Itt elhangzott egy részlet Szent Lukács evangéliumából. Az érsek úr összefogást, közös akaratot kiemelő beszédéből kitűnt a ritkán errefelé vezetődek számára is, milyen rövid idő alatt valósult meg ez a régi álom, az önálló plébánia megépülése, hiszen mindössze tíz hónap telt el a tavaly júniusi alapkövetéltel óta. S amit most látunk, az Gillich László mérnök tervei nyomán felépült szép ház, tetőtérben közösségi térrel, harmonikusan összekapcsolva a templommal és illeszkedve annak megjelenéséhez. „Legyen ez a ház, a szeretet, a béke, az összetartozás, a közösségi építkezés háza” – mondta érsek úr az épület megáldása közben, mialatt a Gaudium Kamarakórus Halmos László művét énekelte: „Hogy ha az Úr nem építi a házat” kezdetűt.

Községünk polgármestere, Hebling Zsolt beszédében felidézte a templom múltját, hiszen iskolás korából emlékszik még arra az időre, amikor a régi iskolaépület utcafrontra néző tantermében folytak a vasárnapi misék. Aztán sokkal később megépült a mai templom, ami öt éve a Boldog Gizella Királyné Plébánia nevet kapta. „... a mára igen erős közösség és az összefogás eredményeképp most felavathatjuk a korszerű plébánia épületét, amely a jövőnek szól; a minőségi lelkipásztori szolgálatot alapozza meg, nagyon lényeges szerepet fog betölteni mai legfontosabb küldetésünk, keresztény hitünk továbbvitelében, amelyben plébános úr – Péter atya – személye – mint meghatározó, aktív ember – garancia” – mondta a polgármester. Majd felsorolta, milyen forrásokból sikerült megvalósítani (egyházközség, főegyházmege, hívek adakozása, magyar állam, önkormányzat). A polgármester nem érkezett üres kézzel, ajándékba hozta Kneipert László, Alsóörshöz ezer szállal kötődő festőművész „Krisztusfej” c. képét, mely éppen 99 évvel ezelőtt, 1917-ben készült, s ezen túl a templomot fogja gazdagítani.

A szentmisére ezután került sor. A főpásztort egy vegyeskari művel köszöntötte a Pusker János vezette kórus, Anton Bruckner: Ecce sacerdos magnus (Isten hozta, Főpásztor!). Ez a húsvét 3. vasárnapja a feltámadást követő időszakra emlékszik. Arra, hogyan jelent meg az Úr apostolainak, tanítványainak, s azok feltámadáshoz való viszonyulásaihoz.

A főpásztor szentbeszédében is kitért erre, saját életéből említett példával szemléltetve az Úr felismerésének akadályait. Sokszor észre sem vesszük a megjelenését, vagy jó esetben utólag jövünk rá, sejdítjük meg gondviselő jelenlétét életünkben. A keresztények mai megpróbáltatásairól is beszélt, hiszen vértanúk ma is vannak. Számítások szerint minden 4. percben meghal egy keresztény ember a világon a hite miatt.

A mai esemény ennél sokkal örömtelibb itt. Négy fiatal: alsóörsi és szentkirályszabadjai fiatalok részesültek a bérmálás szentségében a főpásztortól. A felnőttek kórusa kiegészült a szentkirályszabadjai gyermekekkel, akik csengő hangjukkal gazdagították a misét, a hívek is gyakran bekapcsolódtak az énekbe, ami összességében is szármalóan hangzott, a nyitott templomajtók szabad utat engedtek ennek.

A mise végén a főpásztort köszöntötte saját írásával és alkotásával Decsiné Kiss Márta, nyugalmazott kántor.

“Az egyházközségi képviselő-testület tagjai jelentősen hozzájárultak a plébánia gyors felépüléséhez: szakértelmükkel, odafigyelésükkel, időráfordításukkal és társadalmi munkájukkal nyújtottak önzetlen segítséget. Ki-ki abban segített, amiben tudott, és a kivitelezési munkálatok folyamán mindvégig a konstruktivitás és a nagylelkűség dominált részükről” – mondta Berkes Péter atya, aki immár lakója is ennek a szép épületnek.

A közösségi teret örömmel vették birtokba a gyerekek és a kórustagok, megfelelő körülmények között folynak már itt is a foglalkozások. Az udvaron elkészült a fából ácsolt gépkocsibeálló (az ács munkákat helyi vállalkozó, Huszár Gábor végezte), a kertben zöld pázsit övezi a fehér épületet, a kerítések mellett tuják sorakoznak katonás rendben.

Gazdagabb lett a katolikus közösség, a település is, örülhetünk ennek. Köszönet mindenkinek, aki ebben részt vett!

Csiszár Edit

TEMLOMSZENTELÉS BALATONAKARATTYÁN

Nagy öröm az egyházközség, de az egyházmegye életében is egy új templom születése. Április 23-án, szombaton szentelte fel Márfi Gyula érsek az új balatonakarattyai templomot. Balázs Pál címzetes apát, teológiai tanár, plébános, a Nagyboldogasszony titulusú templom építésének megszervezője a szentmise kezdetén köszöntötte a főpásztort, átadta neki a templom kulcsait, majd megköszönte a hívek és a támogatók munkáját és adományait, mert nagylelkűségüknek köszönhetően két év alatt készült el teljesen az új templom. Az ünnepi szentmisét

Márfi Gyula érsek a palotai kerület eszterházi templomjának szentelésénél, vitéz Ajtós József Lászlóval, a kerület papjaival, a veszprémi Boldog Gizella Szeminárium rektorával, Varga

Istvánnal, spirituálisával, Brenner Józseffel, papnövendékek asszisztenciájával mutatta be.

A szertartás kezdetén a főpásztor 4 helyen kente meg krizmával a templom falait, valamint megszentelte az új ambónt.

A felajánlás előtt szentelte fel az új oltárt, majd a szentmise végén az új tabernákulumot.

A templom oldalában épült kápolna – amelyet Udvardi Erzsébet nemrégiben elhunyt festőművész képei ékesítenek – télen, a felszentelt nagy templom nyáron várja a híveket Balatonakarattyán a 71-es út mellett.

ÚJRA INDUL A PURE FASHION KÉPZÉS VESZPRÉMBEN

Idén zárta első évét a veszprémi Pure Fashion csapat. A két éves képzésben résztvevő lányok az elmúlt néhány hónapban többek között nőiességről, önismeretről, egészséges életmódról, hatékony kommunikációról és felelősségvállalásról tanulhattak. A nagy érdeklődésre való tekintettel szeptemberben újabb első éves csapat is indul.

A Pure Fashion Alapítvány Magyarországon tíz éve van jelen. Célja, hogy teret, eszközöket és egy megtartó közösséget nyújtson a fiatal lányok számára annak érdekében, hogy felfedezhessék női hivatásuk szépségét és az azzal járó felelősséget is a társadalomban. A program egyedisége abban áll, hogy a kamasz, 14-16 éves

lányokat saját nyelvükön, az őket érdeklő témákon keresztül szólítja meg, majd onnét kíséri őket mélyebb etikai és erkölcsi kérdések felé. Segít nekik felfedezni a bennünk levő értékeket és megerősíteni azokat, valamint megalapozni egy olyan értékrendet, amelyre később az életüket építhetik.

„A Pure Fashion számomra egy közösség, ahol jó helyen tudom a lányomat, ahol megtanulja azt, hogy értékei mellett következetesen kiálljon, tudjon a közösségért dolgozni, és önmagára is büszke legyen!

A tréningek során igazi közösség alakult, számos élmény birtokosai lettek a lányok, megtanulták elfogadni egymást, nagyobb biztonsággal állják a hétköznapi kihívásait. Sok közös élményünk van: Anya-lánya Teaház, Janka atya előadásai, és az évvégi Gála Budapesten. Értékes perceket adtunk lányainknak és magunknak! Én a programok által anyatársakat is kaptam, akikkel jól érzem magam.” – mondta Héthelyi Réka, egy első éves csapattag édesanyja.

„Rendetget fejlődtem, egy valódi közösséget alkotunk most már a lányokkal, amiért nagyon hálás vagyok. Megtanultam, hogyan találhatom meg a helyemet a világban, úgy, hogy közben hű maradok önmagamhoz, nőiességemhez és Istenhez. Bori, az elsőéves veszprémi

reális csapat tagja

A foglalkozások négy alappillére épülnek: elméleti és gyakorlati képzés, közösség- és léleképítés, melyek hozzájárulnak a személyiség teljes körű fejlesztéséhez. A témákhoz olyan gyakorlati rész is társul, mint például: kozmetikai és bőrgyógyászati tanácsadás, etikett, mozgáskultúra, mini főzőkurzus, különféle műhely munkák. Az évet egy divatbemutatóval egybekötött Gálaesttel zárjuk, melynek főszereplői a másodévesek. Továbbá évünk kiemelkedő eseményei közé tartozik az Anya-lánya Teaház; Apa-lánya lelkinap és a nyári Pure Fashion Tábor.

Mezeiné Kiss Adrienn, csapatvezető 2014-ben édesanyaként ismerte meg a Pure Fashion programot. „A lányomon keresztül láttam meg azt az óriási ajándékot, amit ez a program nyújtani tud a tizenéves, önmagukat kereső fiataloknak. A Veszprémi Főegyházmegye hitoktatójaként én magam is foglalkozom kamaszokkal és látom, hogy a mai társadalomban mennyire hiányzik az értéket felmutató, közösséget adó, tartalmas kikapcsolódás a lányok életéből, különösen akkor, ha hittiket gyakorló keresztények, de a mai kor kihívásainak is meg akarnak felelni. Ez a program a 2 év alatt igazi pillangóvá neveli a lányokat és segíti őket az első szárnypróbálgatásukban. Ebben már, mint koordinátor remélem én is a segítségükre lehetek!

Hegyesi Zita

A szeptemberben induló képzésre a kapcsolat@purefashion.hu e-mail címen lehet jelentkezni.

A program veszprémi partnerei a Veszprémi Érsekség, a Decanter Bisztró és a Gizella Hotel.

www.purefashion.hu

MŰFÜVES PÁLYA A PADÁNYI ISKOLÁBAN

A Padányi Katolikus Iskola új műfüves pályát kapott, melyet hivatalosan április 20-án vehettek birtokba a diákok. Szabó László Miklós köszöntője után dr. Mail József c. apát, gazdasági helynök áldotta meg az új sportlétesítményt. A kezdőrúgás elvégzése után a diákok máris birtokba vették a pályát.

VASÁROS JÓZSEF ATYA KÖSZÖNTÉSE

PAPPÁ SZENTELÉSÉNEK 50. ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPELTE VASÁROS JÓZSEF C. FŐESPERES

Vasáros József a veszprémi Szent László Plébánia nyugalmazott plébánosa pappá szentelésének 50. évfordulóját ünnepelte. Ebből az alkalomból mutatott be hálaadó szentmisét hatodmagával szentelési helyén, a szegedi dómban április 11-én.

Veszprémben egykori szolgálati helyének – a Szent László templom – közössége a Szentháromság téren köszöntötte április 13-án. A meglepetés köszöntésben a templom kórusa és a családos közösség tagjai énekeket adtak elő a tiszteletére.

Vasáros József atyát 1966. április 11-én szentelték pappá Szegeden. Káplánként szolgált Ajkán. Plébánosként szolgált Zalahalápon, Vaszaron, Ajkán, Sümegen és Veszprémben. Kerületi esperes volt 1989-1990-ig, majd főesperes 1990-1994-ig. Tb. kanonoki és c. főesperesi címet kapott 1994-ben. A Szent László templom plébánosaként vonult nyugalmába 2015-ben. Jelenleg is aktív, a márkói plébániát látja el.

TAIZÉ ÉS A BIZALOM ÚTJAI

A Veszprémi Főegyházmege ifjúsági referense, Darnai János várpalotai káplán és a főegyházmege ifjúsági irodájának vezetője, Tisztartó Dávid állandó diakónus látta vendégül Lengyel Andrást a Taizéi közösségből. András testvér a Davidikumban tartott előadást a kollégista fiataloknak a franciaországi Taizé-i közösségről, melynek már több mint egy évtizede tagja. A hallgatóság megismerhette a közösség múltját és jelenét, jellemzőit, valamint a lelkiség alapítóját Roger testvért. Előadását képes vetítéssel, videóval tette színesebbé. A Szent Márton-év alkalmából a Pannonhalmi Bencés Főapátság meghívására a Taizéi Közösség a szomszédos egyházmegyékkel és egyházkerületekkel együttműködve ifjúsági találkozót tart szeptember 24-én, ahova a Veszprémi Főegyházmegeből is érkeznek majd fiatalok.

APOLKA NŐVÉR KÖSZÖNTÉSE

Pollmann M. Annát, azaz Apollonia nővért köszöntötték 90. születésnapja alkalmából egykori plébániájának, a veszprémi Regina Mundi egyházközségnek hívei Zugligeten a Congregatio Jesu Idősek Otthonában. A nővér 1992-től 20 éven keresztül töltötte szolgálati idejét társaival, majd magára maradva a veszprémi rendházban.

HITTANOS TALÁLKOZÓ KESZTHELYEN

Hittanos találkozóra gyűltek össze a Veszprémi Főegyházmegye fiataljai május 28-án, a keszthelyi Ranolder János Római Katolikus Általános Iskolában. A több mint ötszáz résztvevő a közösségi élményen túl színes programok és nemes versengés részese is volt.

A találkozó főpásztori szentmisével vette kezdetét. Márfi Gyula érsek úr homíliájában a hitoktatás által közvetíthető természetes és természetfeletti értékek jelentőségét hangsúlyozta. Szemléletes példákkal mutatta be, hogyan lehet az elsősorban a természetfeletti irányuló hittan, az általános műveltség kialakításának is fontos eszköze.

A szentmise után a főegyházmegyei levelező hittanverseny és rajzpályázat eredményhirdetése következett. A több száz pályázó közül kikerült helyezettnek Érsek Úrtól vehették át a Keresztény Szülők Alapítványa által felajánlott díjakat.

Ezt követte a Bumbatucada együttes bemutatója a Ranolder iskola udvarán. Majd számos program futott párhuzamosan, a teljesség igénye nélkül: foci kupa mérkőzése, óriásacsosó, asztalitenisz bajnokság, kézműves programok, a Főegyházmegyei tehetségkutató csoportos és egyéni döntője, Ranolder vetélkedő valamint a Főegyházmegyei csapat-hittanverseny döntője.

A programot lezáró gyors eredményhirdetés és díjkiosztó után Darnai János ifjúsági referens atya áldásával és számos élménnyel gazdagodva térhettek haza a fiatalok.

Tisztartó Dávid

VIGYÜK KI KRISZTUST A VILÁGBA, A HÉTKÖZNAPOKBA!

„Nem a kőben, hanem a lelkekben él Krisztus. Mi vagyunk az élő kövek, akikből felépül a templom. Isten ugyanis nem egy kőtemplomban, hanem bennünk akar élni. A földi templom arra szolgál, hogy csendjében találkozassunk Istennel a szentáldozatban, és befogadassuk Őt, s hogy kivigyük magunkkal Krisztust a világba...” – mondta ünnepi szentbeszédében dr. Szendi József érsek 1995 májusában a pápai nagytemplomban, a szentegyház felszentelésének bicentenáriumi szertartásán. A főpásztor hálát adott az elődöknek, akik felépítették Isten házát Szent István vértanú tiszteletére. Az ünnepi alkalmon Hargita Pál református lelkész is köszöntötte a katolikus testvérek közösségét, dr. Kovács Zoltán polgármester pedig reménységének adott hangot, hogy a templom szellemsége segít majd a keresztény jövő megteremtésében.

A pápai nagytemplom

Május végén ugyanitt a város Adolph Kolping szellemében működött egykori Katolikus Legényegylete megalakulásának 100. évfordulóján a szervezet nemrég restaurált történelmi értékű zászlajának felszentelésére került sor. Az utódszervezet, a Kolping Egyesület országos prezese, dr. Bolberitz Pál mutatta be a szentáldozatot a dunántúli régió tagszervezeteinek és a németországi weinheimi testvérszervezet közösségében. A zászlószentelésen Korinek László, az egyesület világi elnöke kiemelte, hogy az elődök zászlajának főalakja Szent József, az ácsmester,

Adolph Kolping, a tettek misztikusa

aki Jézust felnevelte, s aki úgy van jelen a Szentírásban, hogy egyetlen szót sem szól, csak teszi a dolgát. Adolph Kolpingot a pápa boldoggá avatásakor éppen ezért „a tettek misztikusaként” méltatta.

Családforum Devecserben

Az év tavaszának fontos eseménye volt a kelet-balatonai térség második világháborús áldozatainak a tiszteletére rendezett mentő Balatonakarattyán az egykori Margit-vonalnál, az emlékkőnél. A megemlékezés katonai tiszteletadással történt, amelyen Szabó Mihály őrnagy, a veszprémi helyőrség táborigaznoka mondott ünnepi beszédet. A katonák, akik életüket veszítették a haza védelmében, tulajdonképpen a különböző népek békétlenségének áldozatai, mondta, s haláluk fontos üzenet a mának, hogy a lelki béke, a megbocsátás, az élet tisztelete és szeretete vezesse a világ népeit.

Részlet a Szent Imre-legendá reprint kiadványából

Az egyházmegyében működő katolikus lelkiségek tartottak bemutatkozó, ismerkedő találkozót júniusban a devecseri plébánián azzal a céllal, hogy a családparasztorációt az összefogás révén hatékonyabbá tehesse. A családfórumként meghirdetett összejövetelen bemutatkozott a Schönstatti mozgalom, a Kolping Egyesület, a Házaspár-hétvége-, a Fokoláré- és a Kalász-közösség. „Kereszténynek lenni örökös készülődés a krisztusibb élet felé. Ez napi odafigyelést követel mindannyiunktól. A világ sokszor indokolatlan felmentéseket ad a nehézségek alól. E téren a lelkiismeret szava, az evangélium üzenete segít az eligazodásban. Fogjuk meg egymás kezét, erősítsük egymást, sugározzuk a világ felé a kereszténységet, hitünket megélve a hétköznapokban is!” – mondta a találkozó összefoglalójaként Szabó István egyházmegyei családfórumreferens.

A nyári Művészetek Völgye rendezvényei sorában sok érdeklődőt vonzott a Vigántpetendi Plébánia Galériában Kovács Júlia és Szilágyi András iparművész-páros népi és szakrális témájú tűzzománc-kiállítás a Pajta Diáktanya Alapítvány szervezésében. A kultúrateremtésnek példaértékű kezdeményezése e tárlat is, mondta a megnyitón Pusztai István, a megyei önkormányzat kulturális bizottságának elnöke. Méltatta az egyházak szerepét, hogy a nemes ügy érdekében megnyitották templomaikat, épületeiket a kultúra, a művészetek eseményei előtt.

A zirci kiadvány címlapja

Több fontos egyház- és művészettörténeti kiadvány is megjelent az év első felében. A Gizella-napok alkalmával mutatták be az Eötvös Károly Megyei Könyvtár reprint kiadványát az Atheneum Nyomda 1930-as keltezésű könyvecskéje nyomán, amely Szent Imre legendáját kelti életre dr. Erdélyi László paptanár – a szegedi Szent Imre Kollégium hajdani igazgatója – magyarázataival és kapcsolódó tanulmányával. Egy másik kötet a Megyei Pedagógiai Intézet gondozásában jelent meg, s Zirc középkori udvarházát, valamint a ciszterci monostor történetét mutatja be. A könyvecskét Szűcs István Miklós képzőművész, a zirci III. Béla Gimnázium tanára állította össze a növendékei közreműködésével. A harmadik egyháztörténeti munka Kovács Antal Kalliszt, a sümegi ferences rendház főnöke nevéhez kötődik, s a ferences kegytemplommal és a kolostor történetével ismerteti meg olvasóit. (Folytatjuk.)

Toldi Éva

Részlet a sümegi kiadványból - a Fájdalmas Szűz szobra a főoltár fölött

BETLEHEM IMAKÖZÖSSÉG VESZPRÉMBEN

Olaj Anett előadása a Szaléziánumban

Betlehem imaközösség – az abortusz miatt szenvedőkért

Az abortusz utáni szindróma sokkal gyakoribb, mint gondolják. Az abortuszról sok téveszme kering a köztudatban. Az egyik legnagyobb hazugság az az állítás, hogy - az abortusz megoldja a nő problémáját. Pedig a problémák akkor kezdődnek csak igazán – állítja sok-sok nő, aki rengeteget szenvedett rossz döntése következményeitől.

"Az, hogy a testem felett én rendelkezem, az egyik legnagyobb téveszme" – mondja Olaj Anett, az abortusz.hu alapítója és szerkesztője, aki maga is átélte egy abortuszt, majd sok évvel később megtért és családot alapított. Jelenleg négy gyermeke van. Azóta küldetésének érzi, hogy nyilvánosan beszéljen erről a nehéz témáról, április 28-án a Szaléziánumban tett tanúságtételt.

„24 évesen elég sok elképzelésem volt a világról, csak éppen az nem, hogy gyerekem legyen. Nyíltan hirdettem, hogy túl önző vagyok a gyerekvállaláshoz, és bár majd egyszer biztosan, most még évekig nem szeretnék, ha egyáltalán. Aztán több félresikerült kapcsolat mellett átéltem életem egyetlen egyéjszakás kalandját is, amikor „természetesen” teherbe estem. Nagyon lassan esett le a tantusz. Már napok óta iszonyúan rosszul voltam, és még mindig azt hittem, hogy csak egy vírus. Egyszerűen nem tudtam elképzelni, hogy én, aki nem akarok terhes lenni, mégis az lehetek. Amikor megcsináltam a – pozitív – tesztet, csontig hatoló rémület töltött el. Úgy éreztem, valamilyen halálos betegség kerülget, aminél szörnyűbb nem történhet velem, és egyetlen cél van: ezt az „állapotot” minél előbb megszüntetni. Az „apa” az éjszaka óta sehol nem volt, a szüleimet ilyen gyalázatos történetbe nem akartam bevonni, és alapvetően eszem ágában sem volt bármit feladni az addigi életemből. Egyszer sem jutott eszembe, hogy akkor ott bennem egy valóságos kisbaba lapul, az ítéletemre várva, és akinek a léte már jóval azelőtt eldőlt, hogy én elkezdenék róla tudomást venni. Egyet tudtam és egyetlen utat láttam: én most gyereket nem szülhetek, mert tönkremegy az életem. A szüleimmel nem volt elég őszinte a kapcsolatom, hogy elmondjam nekik. Az egyetlenem éppen elkezdtem, nem volt munkám, nem volt pasim, volt viszont rengeteg vágyam: bejárni a világot, nyelveket tanulni, bulizni, sok pénzt keresni, megtalálni az

igazit, és majd akkor, szerelemből gyereket szülni. Ebben semmi túlzás nincsen: úgy éreztem: ez a terhességi teszt egyben a halálos ítéletem. Titokban átestem az abortuszon. Elkezdődött 10 év süket csönd, az önámítás korszaka, ami sok mindent lerombolt az életemben — láthatatlanul. Megnyomorította az önértékelésem, belehajszolt méltatlan kapcsolatokba, hazugságokba. Aztán megismerkedtem a későbbi férjemmel, gyermekünk született, és lassan felfogtam, hogy az abortuszom óta valójában lelki tetszhalott vagyok. Hogy eddig minden energiámat arra használtam, hogy elkerüljem a szembesülést azzal: egy ugyanolyan édes baba volt a hasamban akkor, mint akit most a karjaiban tartok. Ezzel a fájdalommal évekig nem tudtam mit kezdeni, mindig csak mélyebbre kerültem. Én is megtapasztaltam azonban, hogy van kiút, és azóta küldetésemnek tartom, hogy segítsék a jó megoldás megtalálásában az abortuszt fontolgatóknak, illetve a feldolgozásban az azt átélteknek...”-vallotta Anett az előadásban.

Az előadás után Megyesi Ferenc pápai káplán - aki szakdolgozatában az abortusz kérdéskörét járta körbe – vezetett Szentségimádatát a Ferences templomban.

A Betlehem Imaközösség tagjai minden hónap 28-án imádkoznak a Csolnoky Ferenc Kórház Szűz Mária, a betegek gyógyítója kápolnájában. Az imacsoport célját négy fő pontban fogalmazta meg. Az első és legfontosabb, az ima szülőkért. Azért imádkoznak, hogy a szülők elfogadják a kis magzatot, mint a Jóisten ajándékát. Imádkoznak az orvosokért, nővérekért, az egészségügyi dolgozókért, hogy bátorítsák az édesanyákat a gyermekek vállalására. Imádkoznak azért, hogy a meddő házaspárok megkapják a vágyott gyermekáldás ajándékát. A negyedik cél, az inkább segítségnyújtás az édesanyáknak, amikor nehéz helyzetben vannak, akkor a legkisebb segítség is jól jön.

Betlehem Imacsoport jelenleg kettő működik Magyarországon, Budapesten. Bátor Botond pálos szerzetes az imacsoport magyarországi vezetője. Veszprém az első vidéki város, amely csatlakozott a mozgalomhoz.

Az imacsoport nem zárt közösség, nyitott bárki számára, szeretettel fogadják mindenki érdeklődését és csatlakozását.

A TEREMTETT VILÁG DICSÉRI ALKOTÓJÁT

Az idei évben “A TEREMTETT VILÁG DICSÉRI ALKOTÓJÁT” címmel előadásorozatot szervezett Végh Anita és Vikman Pál a Szaléziánumban. Ennek keretében tartott már előadást márciusban Janig Péter atya az Országos Onkológiai Intézet kórház-lelkésze „Szolgálat a betegágy mellett” címmel és Kercza Asztrik OFM „A gregorián hívő éneklése – Az egyházi zene ontológiája” címmel.

Palkovics Tibor Hamvas Béla Kossuth-díjas író, filozófus és esz-téta életét és munkásságát mutatta be az érdeklődőknek március 31-én. Hamvas Béla számára az írás a mindennapjai része volt. Műfajául az esszét választotta, ami kísérletet jelent; minden írása, a regényeket is beleértve, esszészerű. Az esszé jelentőségét a személysége adja, az írás háttérében láthatjuk a személyt, a gondolatok közlőjét, és ez mélyebben hitelesíti az előadottakat. A műfaj megengedi a költői előadásmódok vegyítését, és Hamvas élt is ezzel a lehetőséggel. Nem dolgozott ki filozófiai rendszert, nem alapított iskolát, és nézeteit utólag is csak erőszakoltan lehet besorozni valamilyen “irányzatba”. Úgy gondolta, hogy a rendszerek csak bűvőhelyek, és szükségszerűen bukásra vannak ítélve. “Nem rendszereket kell alkotni, hanem az ébresztő elemek folyamatos sorát biztosítani.”

A sorozat következő előadását Bagyinszky Péter Ágoston OFM, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanára tartotta április 8-án. Ágoston testvér egy olyan interdiszciplináris baráti kör tagja, ahol az agyukatatótól kezdve a fizikuson át, egészen a teológusig mindenféle tudomány képviselőjével találkozik. Előadásában beszélgetést kezdeményezett a hallgatókkal, amelyben arra a kérdésre keresték a választ, hogy hogyan lehet a természettudományokat a teológiával összeegyeztetni. Kitért arra, hogy vajon miért van az, hogy a 13. században a keresztény hit a korabeli Európában olyan természetes volt, alig-alig voltak olyan emberek, akik radikális kérdéseket fogalmaztak meg a keresztény hittel kapcsolatban. A mi jelenünkben mintha éppen fordított lenne a helyzet. Ma, számunkra, akiknek fontos a keresztény hit, magyarázgatni kell a hitünknek a miértjeit. A mi jelenünk kérdéseket szegez nekünk, amelyeket komolyan kell vennünk és meg kell válaszolnunk, ha felelős módon szeretnénk hívő embernek tudni magunkat.

A továbbiakban Tóth Emese Gyöngyvér pszaltérium koncertjét hallgathatták meg az érdeklődők 2016. április 16-án. A koncerten középkori és reneszánsz dallamok csendültek föl, felidézve a hangszerek és ábrázolásainak világát, hangulatát.

Majd Olaj Anett, az abortusz.hu alapítója és szerkesztője tartott előadást „Az abortuszról” címmel április 28-án.

A 120 éve született Márton Áron püspökre emlékeztek május 9-én, amikor a 98 éves Bíró Antal atya, Bőjte Csaba segítőtársa, Márton Áron püspök tiszteletére írt könyvének bemutatóját tartották. A szép kivitelű, színes képekkel illusztrált könyvben sok, eddig nem hallott, személyes élményt fogalmaz meg a szerző. Ezek a jól megírt történetek, Áron püspök emberi nagyságát, népe iránti elkötelezett kiállását szépen szemléltetik. A könyvben Antal atya személyes élményein keresztül mutatja be a szentéletű püspököt, hiszen hetvenöt évvel ezelőtt Márton Áron

A ciszterci nővérek

szentelte fel papi szolgálatra.

Sághy Marianne, egyetemi docens, a történelemtudomány kandidátusa „A szerzetesség és a teremtett világ, Tours-i Szent Márton, a szerzetes-püspök: Aszkézis és hatalom a késő antikvitásban” című előadására május 14-én került sor.

Előadásában Mártonról beszélt, mint az első keresztényről, akit nem azért tiszteltek szentként a 4. századtól kezdve, mert meghalt Krisztusért, hanem mert Krisztusnak élt. Márton az első római katonára, aki a hadvezéri karrier helyett a remeteséget választotta és a Római Birodalom nyugati felében megalapította az első, mindmáig működő kolostort. Márton volt az első püspök, aki magas hivatalában is askéta életet élt, ezáltal megvalósítva a ’szerzetes-püspök’ máig érvényes modelljét a keresztény egyházban. A Márton életét megörökítő Vita Martini az egyik első latin nyelvű szentéletrajz és a legelső keresztény „könyvsláger” a késő antikvitásban.

A kismarosi ciszterci nővérek a ciszterci rend történetéről, a kismarosi monostor létrejöttéről és életükről beszéltek előadásukban június 11-én. A hallgatók pedig bepillantást nyerhettek a liturgiájukban megszólaló különleges hangszerek világába, mint a kelta hárfá, szitár, kora és xilophon.

Bíró Antal atya

NYÁRI SZÜNET! PIHENÉS, KIKAPCSOLÓDÁS! KIMOZDULJAK VAGY BEZÁRKÓZZAK?!

Jézus tudja mi az a túlhajszoltság, kimerültség, ami a mai ember betegsége! Ő látja, hogy fáradtak vagyunk. Ő a fáradhatatlan Mester észreveszi kimerültségünket. Jézus szeret minket és tudja, hogy szükségünk van a pihenésre. Az a vágya, hogy mi is így tekintsünk egymásra, segítsük egymást a pihenésben is.

Az élet azonban nyomába ered a pihenésre vágyóknak. Űzi, hajtja az embert, hogy szolgálja ki igényeit. Nyújtson csúcsteljesítményt, pörögjön, és nem hagyja nyugodni. Hiába kegyetlen a világ! Nem hagyja nyugodni akitől, remél valamit. Jézus pedig nem utasít el minket, pedig átlát szándékainkon, hogy sokszor csak önmagukért keressük őt. Jézusnak megesik rajtuk a szíve. Egy pillanatra beláthatunk Jézus lelkének igazi mélységébe, hogy az arra értelmetlen embereket is szeretettel kezeli. Pedig nagyon érzékeny az alkalmatlankodókkal szemben. Gondoljunk csak az éjszaka bezörgető szomszédra, vagy az özvegyaszszonyra.

És én, ha pihenésemet „megzavarja” valaki hogyan viselkedem?

Nem vesszük észre, hogy a túlhajszoltság mennyire központi helyet foglal el az életünkben. Nincs időm! Nem érek rá! Sokszor házastársak nem hallgatják meg egymást, szülők nem éreik rá gyermekeikre figyelni. És mennyi kényszeredett mosoly, sebtében elintézett szeretet. Micsoda lehetőségeket hagyunk ki ilyenkor!

Persze, hogy igazunk van, amikor azt mondjuk, hogy jogosultak vagyunk a pihenésre, kedvteléseinkre, mert valóban minden embernek joga van a kikapcsolódásra. Ezt az időt sokféleképpen lehet tölteni. De ne felejtjük, hogy nemcsak a testünknek kell regenerálnia a pihenésben, hanem a lelkünknek is. Nekünk is szükségünk van arra, hogy pihenjünk testileg és lelkileg is.

Csak rajtunk áll, hogy találunk-e lehetőséget a tartalmas pihenésre. Most a nyári időszakban talán kicsit furcsa a lelki töltekezésről beszélni, amikor sajnálatos módon sokan még a fizikai pihenésre sem tudnak időt szánni. Mert ők nem mozdulhatnak feladataik tengeréből, jaj, akkor mi lesz nélkülük! Testvérem tudtad, hogy nem vagy pótolhatatlan?!

A jó Pásztor tudja, hogy mire van szükségünk, és amikor kell meg is adja nekünk, legyen szó testi és lelki pihenésről, töltődésről vagy

éppen a szeretet konkrét feladatairól. Amikor vigaszra van szükséged, megvigasztal, hogy el ne bátortalanodj. Olykor meg hagyja, hogy kicsit belekeveredj a világ rohanásába, hogy lelked zavarossá váljon. Így akar elvezetni az alázatra. Jézus szeretettel örködik felettünk, hogy örök boldogságunkat előkészítse! Van úgy, hogy munkára ösztönöz, van, hogy pihenni hív. Mindkettőre szükségünk van! Akár dolgozol, akár nyári pihenésedet töltöd, vagy mások pihenését szolgálod, tedd azzal a szeretettel, amit Jézustól tanultál és meglátod a gyümölcsöket életedben.

Manapság minden időnket, még a pihenésre szánt időt is görcsösen be szeretnénk osztani, hogy minél “eredményesebb” legyen, minél több minden férjen bele. Nem érdemes rohanni, mert fáradtabb leszel a végén, mint amikor elindultál. Engedd, hogy belső órád irányítson, és ne törődj az eredménnyel! Ez az idő aztán igazán rólad szól! Tekints minden napot ajándéknak és bátran tedd azt, ami jólesik, amihez kedved van.

Még a családdal töltött szabadidő alatt is engedd magadnak is szabad időt elmélkedésre, sétálásra, olvasgatásra. Engedj szabadidőt a családnak is, és ne erőltess rájuk minden vágyadat, mert biztos, hogy nekik is vannak terveik.

Nagyon sokat segít a lelki egyensúly erősítésében, ha kilépünk a monotóniából és olyan dolgokat teszünk, amikre máskor ritkán jut lehetőség. A szabad levegőn töltött idő, testmozgás, új élmények, látványok segítenek a kikapcsolódásban. Gyakran tapasztalom, hogy agyonszabályozott szabadidőre azokban a családokban van szükség, ahol egyébként gondok

vannak a párkapcsolattal. Hányszor látni ragyogó időben vitatkozó szülőket, síró kisgyermeket, mert nincs egyetértés csak a rohanás és a túlszervezett napok. Ha jut időd kényelmesen sétálni, beszélgetni egymással, nevetni nagyokat, együtt sportolni és játszani. Vasárnap elmenni a szentmisére, időt szánni a közös imádságra, stb. - értékes napokkal ajándékozta meg önmagad és szeretteidet. Feltöltődik újra a szív és a lélek. Elcsendesedik a világ zaja. Pihen a test és pihen a lélek!

Szép nyári pihenést és sok lélekemelő pillanatot kívánok!

István atya

BALATON ÉS KÖRNYÉKE NYÁRI MISEREND

	szombat Samstag	vasárnap Sonntag		szombat Samstag	vasárnap Sonntag
Alsóörs	19.00	9.00	KÖVESKÁL		11.15
Aszófő		11.30	Litér		8.30
Ábrahámhegy		8.30	Lovas	17.00	
Badacsony Donát kápolna			Nagyvázsony		11.15
páratlan hét szerda	19.00 (júl., aug.)		NEMESVÁMOS -		
Badacsonylábdihegy (2. 4. hét)	19.00		Szent Máté-templom	19.00	
Badacsonyörs (páratlan hét)	17.30		Fatima-ház		9.00
BADACSONYTOMAJ	19.00	10.00	Nemesvita		9.30
BADACSONYTÖRDEMIC		11.30	Becsehegyi kápolna		19.00
Balatonakali		10.00	Örvényes		9.00
Balatonakarattya		8.00	PALOZNAK	18.00	
BALATONALMÁDI - Szt. Imre	19.00 (júl., aug.)	9; 19	Pécsely		10.15
Káptalanfüred		8.00	RÉVFÜLÖP	19.30	8.30
Vörösberény		10.30	SÜMEG	19.00	9.00; 19.00
Balatonarács		11.00	Kegytemplom	hétköznap: 8.00	8.00; 10.00
Balatoncsicsó		9.30; 1. vasárnap: 8.00	Szentkirályszabadja		11.00
BALATONEDERIC		11.00	Szigliget		10.00
BALATONFÜRED		9.00; 19.00	TAPOLCA	18.30	8.00; 9.00;
Kerek-templom	19.00	11.00			10.30; 18.30
Szív-kórház	16.30		TIHANY	19.30	7.30; 10.00;
BALATONFÜZFŐ jún-szept.		10.00			19.30
Balatonfüzfő-gyártelep	19.00		Vászoly		11.15
Balatongyörök	18.15	8.15	VESZPRÉM székesegyház	19.00	9.00; 10.30;
BALATONKENESE		10.00, 19.00			19.00
Balatonrendes (páros hét)	17.30		Szent István (ferences)		7.00
Balatonsepezd		11.30	Károly-templom	18.00	8.00; 18.00;
Balatonszőlős		9.00			görögkat.liturg.: 9.30
Balatonudvari		10.00	Szent Anna-kápolna		10.00
Balatonvilágos	19.00		VESZPRÉM Szent László	19.00	7.00; 8.30; 10.00
Csopak (jún.27.-szept.6.)	19.00	8.30, 19.00	német mise minden 3. vasárnap		11.30
Dörgicse	16.00		VESZPRÉM Szent Margit	19.00	8.00; 10.00;
Egregy		18.00			19.00
Felsőörs		10.30	VESZPRÉM Regina Mundi	18.00	9.00; 11.00;
Fővényes	19.00				18.00
GYENESDIÁS		10.00	VESZPRÉM Magyarok Nagyasszonya:		
gyenesi templom			június	19.00	8.30; 10.00;
diási templom		8.15			20.00
Hegymagas		8.00 (páratlan hét)	július; augusztus	19.00	9.00; 20.00
		19.30 (páros hét)			9.30; 18.00
Hegymagas: Lengyel kápolna	első szombat: 10.00		VESZPRÉM Gyulafirátót		
HÉVÍZ - Szentlélek	19.00	9.00; 10.30	VESZPRÉM Kádárta		11.00
Szent Lukács		9.30	VONYARCVASHEGY	20.00	10.00
KESZTHELY -			Vonyarc		
Magyarok Nagyasszonya	19.00	7.00; 8.30;	Vashegy		11.45
		11.00; 19.00	Szent Mihály-kápolna		19.00
Szent Család		12.15	ZIRC - bazilika:		
Cserszegtomaj tomaji rész		9.45	(aug. 20-án szentmise csak a bazilikában)	7; 19	8; 10; 19
KESZTHELY - Kis Szent Teréz	19.00	7.30; 9.00;	Kistemplom		11.15
		10.30; 19.00	Kálvária kápolna		15
Cserszegtomaj cserszegi rész		11.45	Kardosrét		8.30
Kővágóörs		11.30	Zánka		10

ÚRNAPI KÖRMENETEK A FŐEGYHÁZMEGYÉBEN

**Az egyházmegye több településén is
Úrnapi körmeneten hordozták körbe az Oltáriszentséget.**

Krisztus Testének és Vérének főünnepét, vagyis Úrnapiját, a Szentháromság Vasárnapját követő csütörtökön tartja minden évben a Katolikus Egyház. Magyarországon a húsvéti időt lezáró pünkösd vasárnap után két héttel tartják. Az ünnepet 1264-ben IV. Orbán pápa terjesztette ki az egész latin Egyházra a hit és a kultusz válaszaként azokra az eretnek tanításokra, amelyek kétségbe vonták Jézusnak az Eucharishtiában való jelenlétét.

Veszprém – Szent Mihály Bazilika

Alsóörs

Bakonyánána

Bakonyjákó

Nemesapáti

Gyulafirátót

Jásd

Pápa – Szent Anna Plébánia

Tihany

Vaszar

Veszprém - Magyarok Nagyasszonya Plébánia

ELSŐÁLDÓZÁSOK

Május-június az elsőáldozások és a bérmálkozások időszaka. A Veszprémi Főegyházmegyében is számos gyermek vette magához először az Oltáriszentséget, valamint nagyon sok fiatal részesült a bérmálás szentségében. Köszönjük a lelkipásztoroknak, illetve a hitoktatóknak, hogy megosztották velünk egyházközségük ünnepi pillanatait.

Badacsonytomaj

Bakonyszombathely

Balatonfőkajár

Bánd

Berhida

Zalaszentiván

Nemesapáti

Pápa

Pápa

Pápa

Pápa - Szent Benedek plébánia

Csabrendek

Csácsbozsok

Csajág

Cserszegtomaj

Jásd

Lesenceistvánd

Nagyesztergár

NAGYVÁZSONY - ELSŐ SZENTÁLDOZÁS

Nagyvázsony

Nemesvámos - Első szentáldozás 2016.

Nemesvámos

Alsóörs

Ajka

Tihany

Tés

Szentkirályszabadja

Sümeg

Veszprém - Padányi iskola

Veszprém - Szilágyi iskola

Ugod

Úrkút

Vaszar

Veszprém –Árpád-házi Szent Margit Plébánia

Veszprém – Botev és Simonyi iskola

Veszprém - Padányi iskola

BÉRMÁLÁSOK

Ajka

Alsóörs

Badacsonytomaj

Bakonyszombathely

Berhida

Bocfölde

Csabrendek

Dabronc

Gyulafirátót

Jásd

Lesencetomaj – Szociális Otthon

Marcaltó

Nagyesztergár

Ósi

Pápa – Szent Anna Plébánia

Süveg

*Bérmálás-Sümeg-2016
Sümegcséhi*

Sümegcséhi

Ugod

Úrkút

Vaszar

Veszprém – Padányi iskola

Veszprém – Szilágyi iskola

Szeretettel ajánljuk figyelmébe
a VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG
szőlőbirtokain,
Mindszenthállán és Felsőörsön
megtermelt okleveles borainkat!

Megvásárolhatók és megkóstolhatók
az ÉRSEKI SZÁMVEVŐSÉGEN
(Veszprém, Vár u.14, tel.:88/426-088)
illetve a SZALÉZIÁNUMBAN
(Veszprém, Vár u.31.)

www.ersekiboraszat.hu

Felajánló ima a viláért

Istenünk, irgalmas Atyánk,
aki szeretettedet Fiadban,
Jézus Krisztusban nyilatkoztattad ki,
és kiárasztottad ránk a Szentléleket,
a Vigasztalóban,
fölejánljuk Neked a világ
és minden ember sorsát.

Hajolj le hozzánk, bűnösökből,
gyógyítsd meg gyöngeségünket,
űzz el tőlünk minden rosszat,
add, hogy a föld minden lakója
megtapasztalja irgalmasságodat,
hogy benned,
a Szentháromság egy Istenben
megtalálják mindig a remény forrását.

Örök Atya,
Fiad keserves kinszenvedéséért
és föltámadásáért
irgalmazz nekünk
és az egész világnak !

Ámen

(Szent II. János Pál pápa)